

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3To/8/2019
Identifikačné číslo spisu: 9518100205
Dátum vydania rozhodnutia: 09.12.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivetta Macejková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:9518100205.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. decembra 2020 v Bratislave v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Ivety Macejkovej, PhD., LL.M. a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela, v trestnej veci obžalovaných F. R. st. a spol. pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona účinného do 30. septembra 2012 prejednal odvolania obžalovaných F. R. st., Ing. F. R. ml., M. A., a JUDr. H. Y., ako aj prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podané proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 4. apríla 2019, sp. zn. BB-4T/30/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. e) Trestného poriadku rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica z 4. apríla 2019, sp. zn. BB-4T/30/2018 sa zrušuje v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec sa vracia Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len špecializovaný trestný súd) rozsudkom z 4. apríla 2019, sp. zn. BB-4T/30/2018 uznal za vinných obžalovaných F. R., nar. XX. R. XXXX, v bodoch A), B), C), JUDr. H. Y. v bodoch A), C), Ing. F. R., nar. X. S. XXXX v bode B) a M. A. v bode C) zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 alinea druhá, ods. 2 písm. a) (s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 Trestného zákona účinného do 30. septembra 2012 na tom skutkovom základe, že

obžalovaný F. R. nar. XX.XX.XXXX ako finančný riaditeľ, člen dozornej rady a hlavný akcionár obchodnej spoločnosti A B a.s., (od 05.02.2014 C., a.s. v konkurze), IČO: XX XXX XXX (ďalej C.), spoločník spoločnosti C F., s.r.o., IČO: XX XXX XXX (ďalej C F.), ako jeden z dvoch spoločníkov cez spoločnosť C F. v spoločnosti C. F., s.r.o., IČO: XX XXX XXX (ďalej C. F.) a ako osoba, ktorá v skutočnosti riadila tieto obchodné spoločnosti, vrátane spoločnosti F. V. s.r.o. (od 13.05.2017 F. V.

s.r.o. v konkurze), F. - Y, IČO: XX XXX XXX (ďalej F. V.), v čase najneskôr od 26.07.2011 na adrese sídiel menovaných spoločností N. XX, F. - Y. a na iných miestach na území SR a na nezistených miestach v zahraničí rozhodol využiť svoj majetkový vplyv na uvedené spoločnosti a vplyv na ich štatutárnych zástupcov a zamestnancov na vytvorenie reťazcov týchto spoločností s cieľom vo fiktívnych obchodných prípadoch neoprávnene uplatniť nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty a z tohto, ako ich vlastníci resp. spoluvlastníci profitovať získaním finančného prospechu, na ktorý by inak nebol právny nárok, takto riadil najmä obžalovaného JUDr. H. Y. ako predsedu predstavenstva v spoločnosti C. a zároveň jedného z dvoch samostatných konateľov v spoločnostiach C F. a C. F., obžalovaného Ing. F. R. nar. X.XX.XXXX (ako jedného z dvoch samostatných konateľov spoločnosti C F. a zároveň ako zamestnanca spoločnosti A B a obžalovaného M. A. ako jediného spoločníka spoločnosti F. V., ktorí osobne alebo prostredníctvom iných nezistených osôb zabezpečovali vyhotovovanie fiktívnych účtovných dokladov, najmä faktúr, dodacích listov, objednávok tovaru, rámcových zmlúv, príjmových dokladov tovaru na sklad, výdajových dokladov tovaru zo skladu a následne ako štatutárni zástupcovia uvedených spoločností, resp. bez takého postavenia (obžalovaný M. A.) podávali na príslušných daňových úradoch daňové priznania, v ktorých neoprávnene uplatňovali nadmerné odpočty dane z pridanej hodnoty z v skutočnosti neexistujúcich obchodných prípadov konkrétne:

A)

Obžalovaný F. R., nar.XX.XX.XXXX v mesiacoch júl až november 2011 vytvoril obchodný reťazec spoločností V. J., s.r.o. Y. XX, L., IČO: XX XXX XXX (ďalej V. J.) - A B - C F. - V. s.r.l., S., K. (ďalej V.) a cez nezistené osoby zabezpečil účtovné doklady preukazujúce objednanie a dňa 26.07.2011 dodanie 1000kg práškovej medi Cu 99,999%, balenej s argónom predstierajúc, že ide o dodanie od obchodnej spoločnosti V. J. do obchodnej spoločnosti A B, jej zaúčtovanie a uskladnenie v priestoroch patriacich spoločnosti vo Y. A.. Následne boli zamestnancami A B vystavené v mene obchodnej spoločnosti A B ako dodávateľa fiktívne účtovné doklady - faktúra č. XXXXXXXXXXXX a s ňou súvisiaci dodací list a výdajka tovaru zo skladu s dátumami 28.07.2011, ktoré mali preukazovať predaj a dodanie tohto tovaru obchodnej spoločnosti C F. a po následnom zaúčtovaní týchto fiktívnych dokladov do účtovníctva obchodnej spoločnosti C F. boli opäť zamestnancami A B vystavené fiktívne účtovné doklady - objednávka v mene spoločnosti V. a Rámcová zmluva o dodávkach tovaru zo dňa 30.10.2011, predmetom ktorej mal byť predaj 1000kg práškovej medi medzi dodávateľom C F. a odberateľom V., výdajka, faktúra a dodací list s dátumami 28.11.2011 predstierajúce dodanie práškovej medi spoločnosti V., ku ktorému dodaniu v skutočnosti nedošlo a ani v jednom obchodnom prípade neboli kúpne ceny fakturované spoločnosťami V. J., A B a C F. zaplatené. Obžalovaný JUDr. H. Y., ako jeden z dvoch samostatne konajúcich konateľov spoločnosti C F. podpísal riadne daňové priznanie dane z pridanej hodnoty za obdobie júl 2011, ktoré bolo dňa 25.08.2011 podané na daňový úrad Košice II, v ktorom si táto spoločnosť neoprávnene uplatnila nárok na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty vo výške 2.000.000,- euro, v súvislosti s predstieranou kúpou a predajom 1000 kg práškovej medi, ktorý bol spoločnosti C F. dňa 28.10.2011 po vykonaní zápočtov za iné zdaňovacie obdobia vyplatený na účet číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX vo výške 1.976.496,- euro, čím vznikla Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky škoda vo výške 2.000.000,- euro.

B)

Obžalovaný F. R., nar. XX.XX.XXXX, v mesiacoch september až november 2011 vytvoril obchodný reťazec spoločností E. A., s.r.o. K. G. X, L., IČO: XX XXX XXX (ďalej E. A.) - A B F. - C F. a cez nezistené osoby zabezpečil účtovné doklady predstierajúce kúpu 2,005 kg niklového drôtu priemeru 0,025 mm o čistote 99,89 % - rámcovú zmluvu č. XXXXXXXXX, faktúru č. XXXXXXXX a s ňou súvisiaci dodací list datovaný dňa 29.11.2011 predstierajúce jeho dodanie spoločnosťou E. A. ako dodávateľom pre odberateľa A B F.. Následne boli zamestnancami A B vystavené v mene obchodnej spoločnosti A B F. ako dodávateľa fiktívne účtovné doklady - faktúra č. XXXXXXXXX a s ňou súvisiaci dodací list, ktoré mali preukazovať predaj a dodanie tohto tovaru spoločnosti C F.. Obžalovaný Ing. F. R., nar. X.XX.XXXX ako jeden z dvoch samostatne konajúcich konateľov spoločnosti C F. podpísal riadne daňové priznanie dane z pridanej hodnoty za obdobie november 2011, ktoré bolo dňa 21.12.2011

podané na Daňovom úrade Košice II, v ktorom si táto spoločnosť neoprávnene uplatnila nárok na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty vo výške 4.986.836,- euro v súvislosti s predstieranou kúpou 2,005 kg niklového drôtu, ktorý po vykonaní riadnej daňovej kontroly uznaný a vyplatený nebol.

C)

Obžalovaný F. R., nar. XX.XX.XXXX v mesiaci november 2011 vytvoril obchodný reťazec spoločností E. A. - KCK V. - A B a cez nezistené osoby zabezpečil účtovné doklady predstierajúce kúpu, vlastníctvo a uloženie 6,441 kg niklového drôtu pre spoločnosť A B v spoločnosti A. K., D., X. - rámcovú zmluvu č. XXXXXXXXX, faktúru XXXXXXXX a s ňou súvisiaci dodací list datované dňa 28.11.2011 predstierajúce jeho dodanie spoločnosťou E. A. ako dodávateľom pre odberateľa F. V. Následne boli zamestnancami A B na základe pokynov obžalovaného M. A., jediného spoločníka spoločnosti F. V., vystavené v mene obchodnej spoločnosti F. V. ako dodávateľa fiktívne účtovné doklady - faktúra č. XXXXXXXXX a s ňou súvisiaci dodací list datované tiež 28.11.2011, ktoré mali preukazovať predaj a dodanie tohto tovaru spoločnosti A B a obžalovaný JUDr. H. Y. ako predseda predstavenstva spoločnosti A B podpísal riadne daňové priznanie dane z pridanej hodnoty za obdobie november 2011 za túto spoločnosť, ktoré bolo dňa 21.12.2011 podané na Daňovom úrade Košice II, v ktorom si táto spoločnosť neoprávnene uplatnila nárok na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty vo výške 16.020.055,20,- euro, ktorý po vykonaní riadnej daňovej kontroly uznaný a vyplatený nebol,

pričom celkovo v bodoch A, B, C rozsudku bol neoprávnene uplatnený nárok na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty z týchto „obchodných prípadov“ v celkovej výške 23.006.891,20,- euro.

Za to bol:

Obžalovanému F. R., nar. XX. S. XXXX bol podľa § 277 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústav na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň mu súd uložil podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona peňažný trest 20.000,- € a pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený obžalovanému ustanovil podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona náhradný trest odňatia slobody 2 roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti výkonu akejkoľvek podnikateľskej činnosti v mene svojom alebo v mene iného na 7 rokov.

Obžalovanému JUDr. H. Y. bol podľa § 277 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. n), Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu bol uložený trest zákazu činnosti výkonu funkcie štatutárneho zástupcu právnickej osoby na 5 rokov.

Obžalovanému Ing. F. R., nar. X. S. XXXX bol podľa § 277 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. d), písm. j) Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, ktorý bol podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienčne odložený a súčasne mu podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona bola ustanovená skúšobná doba na 5 rokov. Súčasne podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Trestného zákona mu bola určená povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom inému výchovnému programu a to v lehote do 2 rokov od začatia plynutia skúšobnej doby.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti výkonu funkcie štatutárneho zástupcu právnickej osoby na 4 roky.

Obžalovanému M. A. bol podľa § 277 ods. 4 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti výkonu ale

Naproti tomu:

Obžalovaných E. D. a C. Y. podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby, ktorá im kládla za vinu spáchanie zločinu nedovedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a) (s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 Trestného zákona

Obžalovanú Ing. B. H., rod. Z. podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby, ktorá jej kládla za vinu spáchanie účastníctva na zločine neodvedenia dane a poistného podľa § 21 ods. 1 písm. d), § 277 ods. 1, ods. 2 písm. a) (s poukazom na § 138 písm. i), ods. 4 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

obžalovaný F. R., nar. XX.XX.XXXX, ako finančný riaditeľ, člen dozornej rady a hlavný akcionár obchodnej spoločnosti A B a.s., (od januára A B, a.s. v konkurze), a zároveň ako osoba, ktorá v skutočnosti viedla chod obchodných spoločností A B, a.s., C F., s.r.o., A B F., s.r.o., F. V. s.r.o., ako hlavný predstaviteľ organizovanej skupiny, najmä s obž. E. D., zamestnancom spoločnosti A B, a.s. a od 03.08.2011 členom predstavenstva tejto spoločnosti a zároveň ako aj s jedným z dvoch samostatne konajúcich konateľov spoločnosti C F. s.r.o., s obž. JUDr. H. Y., predsedom predstavenstva spoločnosti C. a.s., a zároveň ako s jedným z dvoch samostatných konateľov v spoločnostiach C F. s.r.o. a A B F., s.r.o., s obž. Ing. F. R., nar. X.XX.XXXX ako s jedným z dvoch samostatných konateľov v spoločnosti C F., s.r.o. a zároveň zamestnancom spoločnosti A B, a.s., s obž. M. A., splnomocneným zástupcom spoločnosti F. V., s.r.o. a zároveň jej jediným spoločníkom, s obž. Ing. B. H. rod. Z., účtovníčkou zamestnanou v spoločnosti A B a.s., ktorá zároveň viedla účtovníctvo aj pre spoločnosti M. F., s.r.o., A B F. s.r.o., F. V., s.r.o., s obž. C. Y., jedným z dvoch spoločných konateľov spoločnosti A. R., s.r.o., v úmysle neoprávnene získať nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty zabezpečovali vyhotovovanie fiktívnych účtovných dokladov, najmä faktúr, dodacích listov, objednávok tovaru, rámcových zmlúv, príjmových dokladov tovaru na sklad, výdajových dokladov tovaru zo skladu, ktoré po zaúčtovaní v účtovníctvach spoločností C F., s.r.o. v zdaňovacích obdobiach júl 2011 a november 2011 a A B, a.s. v zdaňovacom období november 2011, boli podkladmi na neoprávnené uplatnenie nárokov na vrátenie nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty na Daňovom úrade Košice II, a ktoré zároveň mali potvrdzovať uskutočnenie fiktívnych obchodov s práškovou meďou v období júl 2011 v rámci obchodného reťazca spoločností V. J., s.r.o. - A B, a.s. - C F., s.r.o. a fiktívnych obchodov s niklovým drôtom v období november 2011 v rámci dvoch obchodných reťazcov E. A., s.r.o. - A B F., s.r.o. - C F. s.r.o. a E. A., s.r.o. - F. V., s.r.o. - A B, a.s. a to konkrétne:

A:

obvinení F. R., nar. XX.X.XXXX, E. D., JUDr. H. Y., C. Y., Ing. B. Z., v úmysle neoprávnene získať finančné prostriedky, zrealizovali v mesiaci júl 2011 fiktívny s 1000 kg práškovej medi Cu 99,999%, balenej s argónom v rámci obchodného reťazca spoločností V. J., s.r.o. - A B, a.s. - C F., s.r.o. a to tým spôsobom,

že obv. F. R., nar. XX.X.XXXX, ako hlavný predstaviteľ organizovanej skupiny, ktorý riadil a koordinoval jemu podriadených členov skupiny, rozhodol o vytvorení vyššie uvedeného fiktívneho reťazca spoločností, spoločne s obv. E. D. organizačne zabezpečili účtovné doklady preukazujúce objednanie, nákup a dodanie práškovej medi od obchodnej spoločnosti V. J., s.r.o. do obchodnej spoločnosti A B a.s., čo fyzicky zabezpečila obv. Ing. B. Z., ktorá na základe pokynov obv. F. R. st., nar. XX.X. XXXX, pripravila objednávku tovaru v mene obchodnej spoločnosti A B, a.s. a obv. C. Y., ktorý doniesol obv. Ing. B. Z. fiktívne účtovné doklady - faktúru č. XXXXXXXX a s ňou spojený súvisiaci dodací list, vystavené dňa 26.07.2011 dodávateľom - obchodnou spoločnosťou V. J., s.r.o. pre

odberateľa - obchodnú spoločnosť A B, a.s., ktoré mali preukazovať dodanie 1.000 kg práškovej medi, pričom obv. Ing. B. Z. tieto doklady zaúčtovala do účtovníctva obchodnej spoločnosti A B, a.s. ako dodávateľa fiktívne účtovné doklady - faktúru č. XXXXXXXXXX a s ňou súvisiaci dodací list a výdajku tovaru zo skladu, ktoré mali preukazovať predaj a dodanie tohto tovaru obchodnej spoločnosti C F., s.r.o., a po následnom zaúčtovaní týchto fiktívnych dokladov do účtovníctva obchodnej spoločnosti C F., s.r.o., podpísal obv. JUDr. H. Y., ako jeden z dvoch samostatne konajúcich konateľov tejto spoločnosti, riadne daňové priznanie dane z pridanej hodnoty za obdobie júl 2011, ktoré bolo dňa 25.08.2011 podané na Daňový úrad Košice II, v ktorom si táto spoločnosť neoprávnene uplatnila nárok na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty vo výške 1.999.905,54,- €, ktorý im bol dňa 28.10.2011 po vykonaní zápočtov za iné zdaňovacie obdobia vyplatený, čím vznikla Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky škoda vo výške 1.999.905,54,- €.

B:

obvinení F. R., nar. XX.X.XXXX, E. D., C. Y., Ing. F. R., nar. X.XX.XXXX, Ing. B. Z., v úmysle neoprávnene získať finančné prostriedky zrealizovali v mesiaci november 2011 fiktívny obchod s 2,005 kg niklového drôtu priemeru 0,025 mm o čistote 99,89 % v rámci obchodného reťazca spoločností E. A. s.r.o. - A B F., s.r.o. - C F., s.r.o. a to tým spôsobom, že obv. F. R., nar. XX.X.XXXX, ako hlavný predstaviteľ organizovanej skupiny, ktorý riadil a koordinoval ostatných jemu podriadených členov skupiny, rozhodol o vytvorení vyššie uvedeného fiktívneho obchodného reťazca spoločností, obv. E. D. zabezpečil fiktívne doklady preukazujúce jednak existenciu tohto tovaru, ale aj jeho uloženie pre spoločnosť C F., s.r.o. v spoločnosti A. K., D., R. K. X. v čase realizácie obchodu, zároveň obv. F. R., nar. XX.X.XXXX, organizačne zabezpečil účtovné doklady preukazujúce nákup a predaj tohto tovaru v rámci uvedeného obchodného reťazca spoločností, čo následne fyzicky zabezpečila obv. Ing. B. Z., ktorá na základe pokynov obv. F. R., nar. XX.X. XXXX, pripravila fiktívnu objednávku tovaru v mene spoločnosti A B F., s.r.o. a obv. C. Y., ktorý doniesol obv. Ing. B. Z. fiktívne účtovné doklady - rámcovú zmluvu č. XXXXXXXXX, faktúru č. XXXXXXXXX a s ňou súvisiaci dodací list, vystavené dňa 29.11.2011 spoločnosťou E. A., s.r.o. ako dodávateľom pre odberateľa A B F., s.r.o., ktoré mali preukazovať nákup 2,005 kg niklového drôtu, obv. Ing. B. Z. tieto doklady zaúčtovala do účtovníctva spoločnosti A B F., s.r.o. a následne na základe ďalších pokynov obv. F. R., nar. XX.X.XXXX, vyhotovila v mene A B F., s.r.o. ako dodávateľa fiktívne účtovné doklady - faktúru č. XXXXXXXXX a s ňou súvisiaci dodací list, ktoré mali preukazovať predaj a dodanie tohto tovaru spoločnosti C F., s.r.o., po následnom zaúčtovaní týchto fiktívnych dokladov preukazujúcich nákup 2,005 kg niklového drôtu do účtovníctva spoločnosti C F., s.r.o. podpísal obv. Ing. F. R., nar. X.XX.XXXX, ako jeden z dvoch samostatne konajúcich konateľov tejto spoločnosti riadne daňové priznanie dane z pridanej hodnoty za obdobie november 2011 za túto spoločnosť, ktoré bolo dňa 21.12.2011 podané na Daňovom úrade Košice II, v ktorom si táto spoločnosť neoprávnene uplatnila nárok na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty vo výške 4.989.688,75,- €, ktorý im však po vykonaní riadnej daňovej kontroly uznaný, ani vyplatený nebol.

C:

Obvinení F. R., nar. XX.X.XXXX, E. D., JUDr. H. Y., C. Y., M. A., Ing. B. Z., v úmysle neoprávnene získať finančné prostriedky, zrealizovali v mesiaci november 2011 fiktívny obchod s 6,441 kg niklového drôtu v rámci obchodného reťazca E. A. s.r.o. - F. V. s.r.o. - A B a.s., a to tým spôsobom, že obv. F. R., nar. XX.X.XXXX, ako hlavný predstaviteľ organizovanej skupiny, ktorý riadil a koordinoval ostatných jemu podriadených členov skupiny, rozhodol o vytvorení vyššie uvedeného fiktívneho obchodného reťazca spoločností, obv. E. D. zabezpečil fiktívne doklady preukazujúce jednak existenciu tovaru, ale aj uloženie pre spoločnosť A B, a.s. v spoločnosti A. K., D., X. v čase realizácie obchodu, zároveň obv. F. R., nar. XX.X.XXXX organizačne zabezpečil účtovné doklady, ktoré mali preukazovať nákup a predaj tohto tovaru v rámci uvedeného obchodného reťazca spoločností, čo následne fyzicky zabezpečili obv. B. Z., ktorá na základe pokynov obv. F. R., nar. XX.X.XXXX, pripravila fiktívnu objednávku tovaru v mene spoločnosti F. V., s.r.o. a obv. C. Y., ktorý doniesol obv. Ing. B. Z. fiktívne účtovné doklady - rámcovú zmluvu č. XXXXXXXXX, faktúru č. XXXXXXXXX a s ňou súvisiaci dodací list vystavené dňa 28.11.2011 spoločnosťou E. A., s.r.o. ako dodávateľom pre odberateľa F. V., s.r.o., ktoré mali preukazovať nákup 6,441 kg niklového drôtu, obv. Ing. B. Z. tieto doklady zaúčtovala do

účetníctva spoločnosti F. V., s.r.o. a následne na základe ďalších pokynov obv. F. R., nar. XX.X.XXXX, vyhotovila v mene uvedenej spoločnosti fiktívne účtovné doklady - faktúru č. XXXXXXXXX a s ňou súvisiaci dodací list, ktoré mali preukazovať predaj tohto tovaru spoločnosti A B, a.s. v mene dodávateľa F. V., s.r.o, tieto doklady po predložení obv. Ing. B. Z. podpísal v tom čase splnomocnený zástupca tejto spoločnosti obv. M. A., po následnom zaúčtovaní týchto fiktívnych dokladov preukazujúcich nákup 6,441 kg nikelového drôtu do účetníctva spoločnosti A B, a.s., podpísal obv. JUDr. H. Y. ako predseda predstavenstva tejto akciovej spoločnosti riadne daňové priznanie dane z pridanej hodnoty za obdobie november 2011 za túto spoločnosť, ktoré bolo dňa 21.12.2011 podané na Daňovom úrade Košice II, v ktorom si táto spoločnosť neoprávnene uplatnila nárok na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty vo výške 16.012.055,12,- €, ktorý im však po vykonaní riadnej daňovej kontroly uznaný, ani vyplatený nebol,

príčom celkovo v bodoch A, B, C obžaloby bol neoprávnene uplatnený nárok na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty v celkovej výške 22.998.796,66,- €.

Obžalovaným E. D. a C. Y. nebolo dokázané, že skutok spáchali a skutok obžalovanej Ing. B. H., rod. Z. nie je trestným činom.

Špecializovaný trestný súd svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne:

„Pokiaľ ide o obhajobu jednotlivých obžalovaných je možné zjednodušene uzavrieť, že obž. F. R., nar. XX.X.XXXX (ďalej len obž. F. R. st.) tvrdil, že nezodpovedá za nič a všetko vykonalí štatutári jednotlivých spoločností, ktorí zneužili jeho dôveru, najviac z nich obž. E. D. a obž. JUDr. H. Y.. Ostatní obžalovaní zas tvrdili, že nemôžu za nič zodpovedať, pretože ich postavenie štatutárneho zástupcu bolo iba formálne a nemali žiadnu rozhodovaciu právomoc, prípadne sa venovali iným predmetom činností, než sú tie, za ktoré bolo vedené trestné konanie (obž. E. D., obž. JUDr. H. Y. a obž. Ing. F. R., nar. X.XX.XXXX (ďalej len obž. Ing. F. R. ml.), resp. si plnili iba pracovné povinnosti podľa pokynov nadriadených (obž. Ing. B. H., rod. Z.). Obž. C. Y. akýkoľvek podiel na spáchaní skutkov popieral a obž. M. A. sa v podstate nevyjadril, okrem vyjadrenia k výpovedi obž. JUDr. H. Y., že o odvolaní JUDr. H. z funkcie konateľa nerozhodol obžalovaný obž. F. R. st., ako to tento uviedol, ale že o ňom rozhodol sám.

Z vykonaných dôkazov špecializovaný trestný súd prijal záver, že u obžalovaných F. R. st., JUDr. H. Y., Ing. F. R. ml. a M. A. bolo preukázané konanie tak, ako je to uvedené vo výroku rozsudku, ktorý skutky súd oproti podanej obžalobe upravil, nakoľko v skutku opísanom obžalobou chýbali jeho základné charakteristiky, najmä čas spáchania skutku a tiež riadny opis konania jednotlivých osôb obžalovaných, boli uvedené nesprávne sumy uplatnených nadmerných odpočtov a bez opory vo výsledkoch dokazovania v prípravnom konaní bola ako miesto činu uvádzaná Česká republika.

Napriek týmto zmenám však súd zachoval totožnosť skutku, nakoľko zachoval hlavné charakteristiky konania obžalovaných a tiež následok, neoprávnené uplatnenie nadmerného odpočtu uvedenými spoločnosťami v konkrétnych zdaňovacích mesiacoch, len s už spomínanou úpravou výšky uplatneného nadmerného odpočtu tak, aby zohľadňoval iba uplatnenie v súvislosti s „obchodmi“, ktoré boli predmetom tohto trestného konania, bez zohľadnenia zápočtov na dani z pridanej hodnoty z iných obchodov, prípadne so zápočtami na dani z pridanej hodnoty z iných zdaňovacích období, ktoré vykonalí daňové úrady a prokurátor ich závery bez potrebných úprav prevzal.

Súd na margo obsahu obžaloby poznamenal (v zhode s námietkami obhajoby), že v nej chýba podstatná náležitosť, stanovisko prokurátora k obhajobe obžalovaných, ako aj jeho právne úvahy. Súdu nebol predložený jej rovnopis s úradným prekladom, hoci v osobe obž. M. A. ide o občana Maďarskej republiky, ktorý nerozumie slovenskému jazyku a súd musel prokurátora vyzývať na predloženie jej prekladu a čakať na jej dodatočné doručenie. Tieto nedostatky súd s prihliadnutím na dĺžku prípravného konania, ktoré od spáchania skutkov do podania obžaloby (21. decembra 2011 - 10. septembra 2018) trvalo neprimerane dlho, 6 rokov a 9 mesiacov, neriešil odmietnutím obžaloby.

Zodpovednosť obžalovaných F. R. st., JUDr. H. Y., Ing. F. R. ml., M. A., vo vzťahu ku ktorým bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok súd vidí najmä v ich postavení v jednotlivých spoločnostiach, či už ako ich vlastníkov (obžalovaní F. R. st. a M. A.), alebo štatutárnych zástupcov (obžalovaní JUDr. H. Y. a Ing. F. R. ml.).

Obhajoba obžalovaného F. R. st. bola založená na tom, že síce bol majiteľom spoločnosti A B a ďalších spoločností, ale ich riadeniu sa aktívne nevenoval, nakoľko mu to nedovoľoval jeho zdravotný stav a tiež rozsah aktivít týchto spoločností. Práve preto si ako štatutárnych zástupcov vyberal schopných ľudí, ktorým dôveroval a v podstate tvrdil, že jednotliví štatutárni zástupcovia, či už obž. JUDr. H. Y., alebo obž. E. D. jeho dôveru sklamali a rozhodli o obchodoch s meďou a niklom, o ktorých bol on sám spočiatku presvedčený, že ide o normálne a korektné obchodné prípady. Až neskôr zistil, že to bolo všetko vymyslené s cieľom obráť spoločnosť o peniaze. V tomto smere uviedol, že o obchode s meďou a niklom rozhodol obž. E. D., ktorý mu vysvetlil aj princípy tohto obchodu s komoditami.

Súd obhajobu obž. F. R. st., vyhodnotil ako nepravdivú a účelovú. Z výsluchov spoluobžalovaných - JUDr. H. Y. a E. D., ale aj obž. Ing. B. H., rod. Z. vyplýva, úplný opak toho, čo tvrdí obž. F. R. st. a to, že on bol ten, kto cez funkciu finančného riaditeľa A B, ale aj cez vlastnícku štruktúru, ovládal jednotlivé spoločnosti, bez ohľadu na to, kto de jure vykonával funkciu štatutárneho zástupcu. Obdobný status vo vzťahu k A B a O. L. mu priradili aj svedkyne pracujúce vo funkciách účtovníčok Y. P. a Ing. G. V.A.. Z ich výpovedí vyplýva, že mu bola predkladaná na schválenie každá faktúra a on rozhodoval o všetkom. Ak sa aj obž. F. R. st., stavia do pozície podvedeného vo vzťahu k obchodom, ktoré sú predmetom tohto rozsudku, najmä zo strany obž. E. D., jeho obhajoba vyznieva nevierohodne, pretože si v nej vnútorne odporuje. Na jednej strane tvrdí, že všetko riadili štatutárni zástupcovia, ale súčasne priznáva, že mu obž. E. D. vysvetľoval podstatu týchto obchodov a sám sa mal stretnúť s mužom, ktorý ponúkol na predaj práškovú meď a to 2 až 3 krát. Súd nevidí na takéto konanie dôvod, ak by bola výpoveď obžalovaného pravdivá, teda aby sa stretával s obchodným partnerom, keď vlastne v spoločnostiach nemá rozhodovaciu právomoc ako na to sám poukazoval, ani na to, aby bol o ich princípe informovaný a už vôbec nie obž. E. D.. Ten sa totiž stal členom predstavenstva A B až 03. augusta 2011, teda v čase, keď už mala byť meď predaná spoločnosti C F. (28. júla 2011), v ktorej obž. E. D. nemal postavenie štatutárneho zástupcu. Žiadnym spôsobom teda nemohol rozhodovať o kúpe práškovej medi z V. J. do A B a ani o jej následnom predaji C F. a ďalej do K. spoločnosti V. X..

Nie bez významu pre záver súdu o tom, že práve obž. F. R. st. rozhodoval o všetkom v rámci uvedených obchodov a všeobecne v spoločnostiach, v ktorých mal majetkovú účasť je aj to, ako ho jednotlivé osoby (čo vyplýva zo záznamov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke) titulovali, keď ho označovali slovom „šéf“, pričom sa evidentne zúčastňovali porád s ním. Zaujímavým je v tomto smere rozhovor č. 447, z ktorého vyplýva, že rozhodoval aj o tom, ktorému zamestnancovi bude, alebo nebude pridelené služobné motorové vozidlo, ktorá skutočnosť dokrešľuje záver súdu o spôsobe riadenia v spoločnostiach, cez ktoré bol vedený tovar s cieľom neoprávneného získania nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty.

Pokiaľ ide o motiváciu, obž. F. R. st. uviedol že obž. JUDr. H. Y. a obž. E. D., mali mať takto záujem spoločnosť obráť o peniaze, čo žiadnym spôsobom nešpecifikoval, ako k tomu malo dôjsť. Z vykonaného dokazovania sa takýto motív nepreukázal. Vo vzťahu ku všetkým trom skutkom bolo naopak preukázané, že k vykonaniu žiadnych platieb za tovar nedošlo, splatnosť kúpnej ceny bola zo strany spoločností v reťazcoch odkladaná. Je potom otázne, ako mala byť týmto spoločnostiam spôsobená škoda v intenciách obhajoby obž. F. R. st.

Obhajoba obžalovaného JUDr. H. Y. bola založená na tom, že išlo o čestnú funkciu konateľa, že v skutočnosti nemal rozhodovacie právomoci a pracoval ako právnik, že daňové priznania podpísal práve iba z titulu funkcie predsedu predstavenstva alebo štatutárneho zástupcu, súd má však za to, že sú tu dve roviny jeho postavenia v A B a C F.. Jednou stranou mince je podľa názoru súdu jeho náplň práce ako zamestnanca - ako právnik spoločnosti a druhou stranou mince je sféra jeho pôsobnosti ako

štatutárneho zástupcu.

Súd nespochybňuje vyjadrenia obžalovaného, že určitou náplňou jeho činnosti bolo riešenie právnych problémov, ale aj sám pokiaľ ide o opis činností, ktorým sa venoval - rokovania s bankami, dodávateľmi energií a pod. vlastne neuvádza výlučnú právnickú agendu. Z výpovede svedkyne JUDr. H. X. pritom vyplýva, že to bola práve ona, ktorá riešila ako advokátka na základe mandátnej zmluvy právne veci v spoločnosti a okrem nej tam bol zamestnaný ešte jeden právnik. Na pravdivosť jej tvrdení nasvedčuje aj obsah telekomunikačnej prevádzky, z ktorého je zrejmé, že ona riešila aj problémy s nevykonaním zápisu nového konateľa obž. M. A. po JUDr. E. H. a informovala o tom obž. JUDr. H. Y.. Obdobne ona ako právnička písala podania, odvolania a sťažnosti aj vo veciach daňových kontrol a sama sa vyjadrila, že obžalovaný sa v kancelárii, ktorú mali spoločnú, vlastne ani nezdržoval, pretože sa venoval plneniu povinností konateľa.

Obž. JUDr. H. Y. ako predseda predstavenstva a konateľ svojím podpisom zaväzoval spoločnosti, zastupoval ich aj navonok (zúčastnil sa aj daňových kontrol) a ako osobe s právnickým vzdelaním mu boli podľa názoru súdu známe aj prípadné následky z toho vyplývajúce. V jeho neprospech v tomto smere vyznieva, že v skutkoch A) a B) sa tovar fakturačne presúval medzi dvomi spoločnosťami, v ktorých bol štatutárny zástupca, pričom sám priznáva, že mal vedomosť o tom, že sa pripravuje obchod s práškovou meďou a niklovým drôtom, na podstatu ktorých sa aj sám iniciatívne pýtal obž. E. D. a tiež svoj záujem prejavil tým, že si nechal ukázať fotografie niklu. Navyše v skutku pod bodom A) podpísal daňové priznanie za obe spoločnosti. V skutku pod bodom B) za A B podpísal daňové priznanie, pričom podľa vyjadrenia obž. Ing. F. R. ml., za druhú spoločnosť C F. ho nepodpísal, aby sa nezopakoval rovnaký scenár, že obidva podpíše rovnaká osoba a požiadal ho, aby ho za C F. podpísal on. K tomuto postupu obž. JUDr. H. Y. si je potrebné uviesť, že v tom čase k prvým daňovým priznaniam prebiehala daňová kontrola, na ktorej zastupoval obe spoločnosti, čomu sa zrejme chcel do budúcnosti vyhnúť. Prítom daňové priznanie za C F. za mesiac november 2011 bolo jedno jediné daňové priznanie, ktoré za túto spoločnosť podpísal na základe jeho žiadosti obž. Ing. F. R. ml., teda ostatné vždy podpisoval obž. JUDr. H. Y., ktorá činnosť podľa názoru súdu určite nesúvisí s prácou právnik tak, ako to prezentoval obžalovaný.

Aj keď obž. JUDr. H. Y. pred súdom nestál za spáchanie skutku pod bodom B), súd považoval za potrebné poukázať aj na iné okolnosti, konkrétne na to, že z výsledkov znaleckého dokazovania z odboru písmoznalectva k tomuto skutku vyplynulo, že to bol práve obž. JUDr. H. Y., kto podpísal účtovné doklady - faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 29. novembra 2011 od dodávateľa E. A. pre odberateľa C F., dodací list k nej, objednávku spoločnosti A B adresovanej spoločnosti E. A. (niklový drôt o čistote 99.98%) zo dňa 22. novembra 2011, rámcovú kúpnu zmluvu č. XXXXXXXX zo dňa 22. novembra 2011 medzi predávajúcim E. A. a kupujúcim A B a návrh úpravy termínu splatnosti faktúry č. XXXXXXXX za A B, z ktorých skutočností mal súd za preukázané, že v spoločnostiach A B a C F. nemal postavenie iba ako právnik, ale plnil povinnosti najmä ich štatutárneho zástupcu. Na podporu tohto záveru súdu sú aj zistenia zo záznamov o telekomunikačnej prevádzke, z ktorých o. i. vyplýva, aký záujem prejavoval o to, či je v spoločnosti F. V. (ku ktorej nemal žiadny oficiálny vzťah) zapísaný nový konateľ obž. M. A. a tiež ako usmerňoval jej pôvodného konateľa JUDr. E. H., aké kroky v tejto súvislosti má vykonať, aby bol nový konateľ zapísaný. A cez tento jeho záujem je potom logicky odôvodnený záver o personálnej prepojenosti a dosahu jeho osoby aj na túto spoločnosť, od ktorej mala nakupovať tovar - niklový drôt A B v hodnote 96.081.685,- euro v tom, že bolo jeho záujmom, aby v čase, keď k obchodu formálne malo dôjsť, mala táto spoločnosť zapísaného štatutárneho zástupcu, aj keď dodatočne.

Obhajoba obžalovaného Ing. F. R. ml. bola založená na tom istom, čo súd uviedol k obž. JUDr. H. Y., a to o formálnosti postavenia konateľa spoločnosti C F.. Jeho obhajoba, že iba podpísal daňové priznanie bez vedomosti čoho sa týka na požiadanie obž. JUDr. H. Y., neobstoí, nakoľko už z dôvodu, ktorý mu mal obž. JUDr. H. Y. uviesť pri žiadosti, aby daňové priznanie podpísal, že on ho podpísal za druhú spoločnosť, čo inak nebolo ničím výnimočné, pretože obž. JUDr. H. Y. inak stále podpisoval daňové priznania za obe spoločnosti, mal v tom momente dostatok vedomostí o tom, čoho sa toto daňové

priznanie týka, že ide o presun tovaru z jednej spoločnosti do druhej. V tomto smere mal súd za preukázané, že nie je pravdou, čo tvrdil, že v spoločnosti M. plnil iba povinnosti zamestnanca, pretože z výpisov a zmlúv k účtom spoločnosti vyplýva, že on bol spolu s obž. F. R. st. jedinými osobami, ktoré s finančnými prostriedkami v C F. nakladali a podpísať toto daňové priznanie nemal problém napriek tomu, že je zrejmé, že žiadna úhrada sumy 21.007.880,74 euro, ktorá bola zo strany E. A. fakturovaná vykonaná nebola a spoločnosť na jej úhradu ani nemala dostatok finančných prostriedkov. Súd poukazuje na to, že aj suma uplatneného nadmerného odpočtu - 4.989.688,75 euro nezodpovedala bežným obratom, ktoré spoločnosť v tom čase dosahovala, keď nasledujúci mesiac podávala daňové priznanie s vlastnou daňovou povinnosťou 5.270,- euro a mesiac pred týmto priznaním daňové priznanie tiež s vlastnou daňovou povinnosťou 3.708,- euro. V tomto smere sa žiada poukázať vo vzťahu k nakladaniu s peňažnými prostriedkami na účte C F., že hotovostné operácie - výbery finančných prostriedkov vykonával výlučne obž. Ing. F. R. ml.

Nakoľko je nespochybniteľné, že daňové priznanie za mesiac november 2011 je jediným daňovým priznaním, ktoré obž. Ing. F. R. ml. podpísal za C F. kým bol jej konateľom, je z toho možné usudzovať, že v rámci del'by úloh a zrejme aj v záujme nekriminalizovať vlastného syna zo strany obž. F. R. st. sa očakával bežný postup v prípade daňových priznaní, teda že aj toto, tak ako aj iné, podpíše druhý konateľ obž. JUDr. H. Y. Záverom k postaveniu obž. Ing. F. R. ml. v spoločnosti C F. a jeho vedomosti o fiktívnych obchodoch, ktoré boli základom k uplatneniu neoprávneného nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty je potrebné poukázať aj na výsledky znaleckého dokazovania z pismoznalectva v tom, že obžalovaný v skutku A), ktorý mu síce nie je kladený za vinu podpísal dodací list k faktúre č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. júla 2011 v kolónke prevzal, výdajku č. XXXXXX z toho istého dňa tiež v kolónke prijal, objednávku spoločnosti C F. adresovanej spoločnosti A B (prášková meď Cu 99.999% na mesiac júl 2011) neoznačenou dátumom, daňové priznanie dane z pridanej hodnoty za november 2011 za spoločnosť C F., z ktorých skutočností je odôvodniteľný záver o jeho vedomosti a podiele na protiprávnom konaní, ktoré sa v spoločnostiach A B, C F. a A B F. diali vo všeobecnosti, teda aj v skutku B).

Obhajoba obžalovaného M. A., bola založená na tom, že, spoločnosť F. V. je možné považovať len za spriaznenú spoločnosť so spoločnosťami, ktoré vlastnil či už priamo, alebo sprostredkované obž. F. R. st. Obž. F. R. st. vypovedal, že pozná bývalého spoločníka tejto spoločnosti F. F., po ktorom sa stal spoločníkom obž. M. A. a spoločnosť súčasne zmenila sídlo. Konateľ spoločnosti JUDr. E. H. bol dosadený obž. F. R. st., túto skutočnosť potvrdil aj obž. JUDr. H. Y. Spoločnosť od prevodu obchodného podielu na obž. M. A. zmenila sídlo a sídlila na rovnakej adrese ako ostatné spoločnosti obž. F. R. st. Zamestnanci sa vyjadrili, že obž. M. A. chodil, a výhradne rokoval s obž. F. R. st., a v podstate plnili aj jeho pokyny (obž. Ing. B. H., rod. Z.), akoby spoločnosť bola súčasťou portfólia spoločností obž. F. R. st., obž. M. A., dňa 06. júna 2011 odvolal konateľa JUDr. E. H. a napriek tomu, že nový konateľ nebol valným zhromaždením spoločnosti zvolený a nebol ani zapísaný v obchodnom registri, v rozpore s ustanoveniami Obchodného zákonníka, ako spoločník spoločnosti, nie jej štatutárny zástupca vystavením fiktívnych účtovných dokladov - faktúry č. XXXXXXXXXXX na 96.120.331,20 euro a s ňou súvisiaceho dodacieho listu z 28. novembra 2011 umožnil zaradenie tejto spoločnosti do uvedeného reťazca spoločností a tým aj následného neoprávneného uplatnenia nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty spoločnosťou A B, pričom žiadny niklový drôt nenakúpil a nepredal.

Vo vzťahu k tomu, že vo všetkých prípadoch išlo o neoprávnené uplatnenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty súd viedol dokazovanie aj k zisteniu, či deklarované obchody sa uskutočnili tak, ako to deklarovali účtovné a právne doklady.

Z vykonaných dôkazov dospel k záveru, že v prípade práškovej mede (skutok A) síce nejaký tovar, a to zrejme asi skutočne prášková meď, bol predmetom dodania, určite však nie od spoločnosti V. J.. V prípade niklového drôtu (skutky B a C) dospel k záveru, že žiadny taký tovar dodaný od spoločnosti E. A. nebol.

Ku skutku pod bodom A v intenciách vyššie uvedeného záveru súd poukazuje na podozrivé okolnosti

vzniku spoločnosti V. J.. Táto bola evidentne založená podvodným konaním neznámych osôb vo vzťahu k osobe jej spoločníka a konateľa J. J., ktorý v dobrej viere, že ide o pôžičku, ktorá mu bude v budúcnosti poskytnutá, dal neznámej osobe svoje doklady a podpísal listiny, ktorými bola táto spoločnosť založená. Menovaný vylúčil existenciu obchodu s práškovou meďou so spoločnosťou A B, ako aj vystavenie akejkoľvek plnej moci na výkon jeho právomocí štatutárneho zástupcu spoločnosti. Napriek tomuto konštatovaniu však z výpovedí obžalovaných, svedka JUDr. E. H. a svedkýň - kontrolórok z Daňového úradu Košice II Ing. G. P. a Ing. A. L. - vyplýva, že práškovú meď videli zloženú v skladoch spoločnosti A B vo Y. A.. Z tejto daňovej kontroly o tom existuje aj dôkaz - fotografia, ktorú kontrolórky obstarali. Z toho je možné usudzovať, že zrejme teda bol tento tovar do A B dodaný, ale vo vzťahu k žalovanému skutku a uplatneného nadmerného odpočtu platí, že nebol dodaný od spoločnosti V. J..

Pre súd je zaujímavou skutočnosť, že kontrola daňovým úradom Košice II vykonávaná kontrolórkami uvedenými v predchádzajúcom odseku nezistila žiadny problém v rámci deklarovaných obchodov a bola skončená protokolom so záverom oprávneného uplatnenia nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty spoločnosťou C F. vo výške 2.000.000 euro, z ktorej bola suma 1.976.496,05 euro vyplatená na účet spoločnosti po vykonaní zápočtu na predchádzajúcu splatnú daň z pridanej hodnoty dňa 28. novembra 2011. Tá konštatovaná zaujímavá skutočnosť vyplýva z toho, že v rámci kontroly v A B (aj táto spoločnosť si uplatnila nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty za júl 2011 vo výške 740,54 euro, ktoré uplatnenie nebolo predmetom podanej obžaloby), bolo zistené nedôvodné uplatnenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty, pretože spoločnosť V. J. nebola registrovaná ako platca dane z pridanej hodnoty, teda už na samom začiatku reťazca obchodov s jednou a tou istou práškovou meďou neboli splnené zákonné podmienky zákona číslo 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty na uplatnenie nadmerného odpočtu a tieto nemohli potom vzniknúť ani pri „obchode“ medzi A B a C F..

Takže okrem záveru, že spoločnosť V. J. nikdy nedodala predmetnú práškovú meď spoločnosti A B platí aj to, že keby ju aj dodala, nakoľko nebola registrovaným platcom dane z pridanej hodnoty, nemohli si nadmerný odpočet uplatniť A B ani C F., ktoré závery vyplývajú z protokolu o daňovej kontrole číslo XXXXXXXX/X/XXXX/XXXX z 02. januára 2013 a tiež z výpovede svedkyne Ing. H. F.. Presun tovaru - práškovej medi medzi uvedenými spoločnosťami chýba akýkoľvek ekonomický dôvod s výnimkou možnosti uplatniť si vďaka nemu nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty. V tomto smere je potrebné vychádzať aj z času, kedy malo dôjsť k jednotlivým dodávkam aspoň po formálnej stránke tak, ako to má vyplývať z účtovných dokladov a zmlúv. Dňa 26. júla 2011 údajne dodáva spoločnosť V. J. práškovú meď v množstve 1.000 kg, na dopravu ktorej mimochodom používa motorové vozidlo obž. E. D., do spoločnosti A B. Táto spoločnosť na základe objednávky od spoločnosti C F. z nezisteného dňa z júla 2011 dňa 28. júla 2011 údajne dodáva tento istý tovar menovanej spoločnosti. Tovar je pritom stále uskladnený v priestoroch A B vo Y. A.. Následne spoločnosť C F. na základe predstieranej objednávky z 31. októbra 2011 od V. X. dodáva práškovú meď tejto spoločnosti podľa faktúry a dodacieho listu dňa 28. novembra 2011.

Za spoločnosť V. X. mal pritom vystupovať ako oprávnená osoba v rámci tohto obchodu C. G., dobrý známy obž. F. R. st. Svedok o. i. uviedol, že v minulosti bola dohoda, že bude predávať betonársku oceľ pre spoločnosť A B, čo bolo dôvodom, že aj používal motorové vozidlo tejto spoločnosti. Súd však poukazuje na inú dôležitú skutočnosť vyplývajúcu z údajov z obchodného registra K., a to, že C. G. bol 20. októbra 2010 odvolaný z funkcie konateľa V. X. a od 02. novembra 2010 bola jeho konateľkou V. R. a presne v deň, keď jej mala byť dodaná prášková meď 28. novembra 2011, bola predaná maďarskému občanovi A. D., ktorý sa v ten deň stal jej spoločníkom aj konateľom. Výpoveď C. G. vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, najmä jeho dobrý vzťah s obž. F. R. st., v časti opisu, u obž. JUDr. H. Y. súd hodnotil ako nepravdivú, vedenú s cieľom priťažičť obž. JUDr. H. Y. a naopak vyvinieť iné osoby. Nebol dôvod neveriť v tomto smere obž. JUDr. H. Y. aj s prihliadnutím na výsledky znaleckého dokazovania preukazujúceho, že podpisy obž. JUDr. H. Y. v podstate na všetkých listinách, ktoré predstierali dodanie práškovej medi od C F. spoločnosti V. X. boli sfalšované. Tiež je nutné si uvedomiť, že C. G. nemal žiadne oprávnenie, aby v obchodnom prípade spoločnosť V. X. zastupoval. Údaj, že sa mal dostaviť na rokovanie do F. spolu s konateľkou, ktorá mala zostať sedieť v aute, v tomto

smere vyznieva až absurdne, nielen preto, že ju zaradil do časového rámca november alebo december 2011, keď mal spoločnosť viesť niekto úplne iný, ale aj vzhľadom na nevierohodnosť takého konania, prečo by sa konateľka nedostavila na rokovanie, keď je prítomná na mieste a samotná V. R. iadnu takúto udalosť vo svojej výpovedi nespomenula. Práve za vzťahom svedka C. G. a obž. F. R. st., je podľa názoru súdu potrebné hľadať motiváciu svedka takto opisovať skutkové okolnosti s cieľom priradiť obž. JUDr. H. Y. a naopak pomôcť obž. F. R. st., čo by mohlo vyplývať z jeho slov, že mu mal obž. F. R. st. uviesť, že má rokovať s menovaným, pretože on nemôže robiť všetko.

To, že išlo iba o fiktívny obchod, s cieľom vykázat' pred daňovým úradom dodanie tovaru do zahraničia nekontaktnej spoločnosti preukazuje aj obsah zaznamenatej telekomunikačnej prevádzky, keď z rozhovorov najmä JUDr. E. H., ktorý bol ako osoba najviac činný v rámci obchodu s práškovou med'ou, čo vyplýva z výpovedí svedkov aj samotných záznamov. Hovor číslo XXXX v tomto smere jednoznačne preukazuje, že prášková med' sa počas celého obdobia nachádzala v dispozícii A B, keď v marci 2012 sa jednotlivé osoby túto snažili predat' a stále hľadali na trhu prípadného záujemcu na jej kúpu, vrátane vedomosti obž. JUDr. H. Y., teda osoby, ktorá podala daňové priznanie s uplatnením nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty tak za A B, ako aj C F., ktorý nadmerný odpočet už aj bol 28. októbra 2011 vyplatený. V tomto smere skutočnosť, že v rozhovore číslo XXXX zo 16. februára 2012 obž. JUDr. H. Y. vystupuje ako nevedomá osoba informujúca obž. E. D. o predbežnom opatrení daňového úradu, nakoľko ide o ojedinelý rozhovor, keď ho informuje o záležitostiach týkajúcich sa spoločnosti A B v čase keď už prebiehali daňové kontroly (od 30. januára 2012) súd nehodnotí na prospech menovaného, skôr ako krok, že ho nechcel informovať o podrobnostiach. Na tento rozhovor nadväzuje totiž hovor pod číslom XXXX, v ktorom ho obž. Ing. B. H., rod. Z. informuje o podstate obchodu so spoločnosťou V. J. po tom, ako tento súhlasí, že môže uvádzať podrobnosti do telefónu, pričom po zistení, čoho sa rozhovor týka prejavuje nevôľu, že sa tieto údaje nemuseli v telefóne spomínať (to si nemusela....), teda takto obsah rozhovoru súd interpretuje.

Aj z týchto skutočností vo vzťahu k všeobecným záverom súdu o preukázanom konaní na strane obž. F. R. st. a obž. JUDr. H. Y. pre súd vyplynul záver o ich vedomosti o predmetných obchodoch a nedôvodnom a neoprávnenom uplatnení nadmerných odpočtov dane z pridanej hodnoty v mesiaci júl 2011.

Pokiaľ ide o skutky pod bodmi B a C z výsledkov dokazovania súd dospel k záveru, že v rámci týchto „obchodov“ vôbec neexistoval tovar, s ktorým mali jednotlivé spoločnosti tak, ako sú uvedené v ich reťazcoch obchodovať. Neexistoval v tom smere, aby bol vlastníctvom spoločností uplatňujúcich nadmerné odpočty dane z pridanej hodnoty z portfólia obž. F. R. st., teda C F. a A B v novembri 2011 a v skutočnosti im nikdy od E. A. dodaný nebol, nakoľko ani E. A. nebola nikdy jeho vlastníkom.

Pre skutok pod bodom B zas platí, že vlastníkom drôtu bola v skutočnosti spoločnosť C. s.r.o. B. a v skutku pod bodom C bol drôt v spoločnosti A. K., D., X. uložený od 23. augusta 2011 ako vlastníctvo spoločnosti O. Z. z X. (M.). V súvislosti s ďalšími zisteniami ohľadne spôsobu prevodu obchodného podielu spoločnosti E. A. na R. R. a jeho ustanovenia do funkcie jej konateľa, toho, že mala iba virtuálne sídlo, nikto za ňu nepreberal poštu a bola nekontaktná, tieto iba dokresľujú záver súdu o neexistencii predmetného tovaru, ku ktorému by mala mať spoločnosť E. A. akékoľvek práva tak, aby ho mohla previesť na A B F. a tá na C F., resp. na F. V. a tá na A B.

V prípade deklarovaného prechodu vlastníckeho práva k niklovému drôtu medzi spoločnosťami A R. F. a C F., resp. F. V. a A B platí to isté, čo súd už konštatoval ku skutku A, že týmto krokom chýbajú akákoľvek ekonomická odôvodniteľnosť a vyplýva z nich jediný záujem obohatiť sa na nadmernom odpočte dane z pridanej hodnoty. Na to nasvedčuje aj to, že ide o spoločnosti, ktoré boli majetkovo, resp. personálne spriaznené a tiež dátumy, ktoré boli v rámci týchto vymyslených prevodov tovaru deklarované, keď prevod v skutku B medzi spoločnosťami A B F. a C F. bol deklarovaný účtovnými dokladmi na deň 29. novembra 2011, teda na rovnaký dátum, ako mala spoločnosť E. A. niklový drôt dodať A B F.. V skutku C to zas bolo dňa 28. novembra 2011, keď mal byť podľa účtovných dokladov dodaný niklový drôt od E. A. F. V. a v ten istý deň ho F. V. previedla A B.

Na záver o tom, že k obchodu s niklovým drôtom v skutočnosti nedošlo nasvedčujú okrem vyššie uvedeného záveru aj výsledky daňových kontrol a výpovede jednotlivých daňových kontrolórov. Pokiaľ obž. F. R. st. prostredníctvom obhajcu v jeho záverečnej reči namieta, že súd nemôže prevziať závery daňových úradov s poukazom na iný charakter daňového konania, keď poukazoval najmä na to, že v rámci uskutočnených kontrol došlo z procesnej stránky k porušeniu právnych predpisov najmä v tom, že kontrola v C F. nebola ukončená v zákonných lehotách do jedného roka od ich začatia, že miestneho zisťovania sa zúčastnil pracovník polície, k tomuto súd uvádza, že protokoly o daňových kontrolách sú, ako to vyplýva z prečítania listín, právoplatne skončené a rovnako sú právoplatné a vykonateľné rozhodnutia daňových úradov o určení rozdielov na dani z pridanej hodnoty v oboch spoločnostiach - A B F. aj A B. K výsledkom kontrol spoločnosti námietky nemali, rovnako nevyužili možnosť podania opravných prostriedkov proti rozhodnutiam, ktoré vychádzali zo skutočností zistených kontrolami a na tieto, teraz prednesené námietky súd prihliadať nemôže, najmä preto, že ide o právoplatné a vykonateľné rozhodnutia, vo vzťahu ku ktorým nemá právomoc na ich zmenu. Ak sa zástupcovia jednotlivých dotknutých spoločností, resp. ich vlastníci domnievali, že spôsobom výkonu kontrol a ich závermi boli porušené ich práva, mohli a mali sa domáhať nápravy v správnom konaní. Tento súd na zmenu napádaných rozhodnutí nemá právomoc. Podľa názoru súdu týmto nekonaním súhlasili so závermi daňových kontrol. Opravnými daňovými priznaniami sa v podstate snažili dosiahnuť, aby nemuseli - a to sa týka skutku pod bodom A, platiť daň z pridanej hodnoty v obidvoch spoločnostiach A B a C F.. Okrem toho súd dodáva, že si je vedomý, že daňové konanie a trestné konanie majú svoje špecifiká (obrátené dôkazné bremeno v daňovom konaní na jednej strane, povinnosť OČTK dokazovať vinu v trestnom konaní na strane druhej), pričom tieto jednotlivé konania sú samostatné, navzájom sa dopĺňajú (najmä preberanie výsledkov daňových kontrol do trestného konania), avšak sú na sebe nezávislé (teda v trestnom konaní môže byť napríklad ustálený rozsah skrátenej dane v inej výške ako v daňovom konaní a podobne). Z toho vyplýva, že môže nastať situácia, keď doklady predložené obvineným, ktoré preukazujú zníženie základu dane, alebo ktoré majú vplyv na samotné konanie obvineného, prípadne na výšku ním skráteného rozsahu na dani, nesmú orgány činné v trestnom konaní, bez ďalšieho, odmietnuť len preto, že neboli uplatnené v rámci daňového konania. Súd však svoje závery neopiera výhradne o výsledky daňových kontrol, ale vychádza z výsledkov dokazovania, ktoré pred ním bolo vykonané. V tomto smere poukazuje na to, že si nekriticky neosvojil závery daňových úradov, pretože pokiaľ ide o skutok A, na rozdiel od daňovej kontroly nekonštatuje neexistenciu tovaru, ale uznáva, že prášková med' sa nachádzala v dispozícii spoločnosti A B, resp. C F., ale nie na tom skutkovom a právnom základe, že by bola predmetom predaja a kúpy od V. J., ale išlo o obstaranie od nezisteného subjektu za nezistenú cenu, v dôsledku čoho je záver o fiktívnosti obchodného prípadu rovnaký, ako bol záver daňovej kontroly.

Obdobné konštatovanie platí vo vzťahu k námietkam obž. F. R. st., že závery daňových kontrol a rozhodnutí vychádzali z nezákonného obstarania informácií v medzinárodnom daňovom styku, nakoľko súd vychádzal z výpovedí svedkov a listín obstaraných na základe medzinárodnej právnej pomoci v trestnom konaní. Pokiaľ obžalovaný namieta, že nemal možnosť sa k výsledkom kontrol vyjadriť, hoci sa ho dotýkali, nakoľko nebol účastníkom daňového konania súd dodáva, že za spoločnosti sa mali možnosť vyjadriť ich štatutárni zástupcovia, ktorých on do funkcií ustanovil a z pozície väčšinového vlastníka samozrejme mohol žiadať od nich informácie a tiež ich zaväzovať na valných zhromaždeniach a v celom rozsahu mu bolo zachované právo vyjadrovať sa a prednášať dôkazy v konaní súdnom v rámci trestného procesu.

Ku konštatovaniu obhajoby, že podľa ustanovení Obchodného zákonníka ku kúpe a prevodu vlastníckeho práva môže dôjsť aj vtedy, keď sa tovar fakticky nedostane do držby kupujúceho a nedôjde k zaplateniu kúpnej ceny z hľadiska oprávnenosti uplatnenia nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty súd poukazuje na jeho záver vyššie uvedený, že na vstupe - v spoločnostiach V. J. a E. A. žiadny tovar, ktorý bol ako predmet predaja a kúpy, neexistoval a potom nie je možné viesť akékoľvek polemiky v teoretickej rovine o prechode neexistujúceho vlastníckeho práva na iný subjekt.

Súd odmietol vykonať znalecké dokazovanie ohľadne trhovej ceny 1000 kg práškovej medi balenej s

argónom o čistote 99,999%, 2,005 kg a 6,441 kg niklového drôtu priemeru 0,025 mm o čistote 99,89% navrhnuté obž. E. D., pretože predmetom rozhodovania súdu nebolo riešenie otázky, či v rámci deklarováných obchodov došlo k umelému navýšeniu hodnoty predmetu kúpy a predaja. Skutki, za ktoré bolo vedené trestné konanie boli koncipované na iných skutkových okolnostiach, nie na konštatovaní pochybností o hodnote a cene tovaru, ale na jeho neexistencii a dokazovanie v navrhnutom smere súd potom považoval za nadbytočné.

Obdobne súd odmietol obstarat' originály listín predložených obhajcom obž. F. R. st. na hlavnom pojednávaní dňa 4. apríla 2019, konkrétne pracovnej zmluvy, jej dodatku č.X datovaného 1. apríla 2010, popisov pracovných činností obchodného riaditeľa z 31. augusta 2007, riaditeľa z 1. októbra 2006 a finančného riaditeľa z 1. októbra 2006, pracovnej zmluvy obž. E. D. z 25. marca 2010 a Zmluvy o sprostredkovaní predaja tovaru datovanej 24. októbra 2011 a vykonať znalecké dokazovanie pravosti podpisov obž. JUDr. H. Y. a obž. E. D. na týchto listinách, pretože dokazovanie týchto skutočností považoval za zisťovanie nad rámec ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku podľa, ktorého je potrebné zistiť skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie.

Po takto zistenom skutkovom stave súd prijal o konaní obžalovaných právny záver v nasledovnom rozsahu.

V prípade obž. F. R. st. a obž. M. A. súd dospel k záveru, že títo konali v úmysle priamom, chceli porušiť a ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, a obž. JUDr. H. Y. a obž. Ing. F. R. ml. konali v úmysle nepriamom, keď každý z nich ako konateľ spoločnosti vedel, že môže také porušenie chránené Trestným zákonom spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa názoru súdu konanie všetkých obžalovaných učebnicovo napĺňalo znaky konania organizovanej skupiny, na čele ktorej stál obž. F. R. st., ktorý ako väčšinový vlastník v jednotlivých spoločnostiach určoval jednotlivé osoby štatutárnych zástupcov, resp. v prípade spoločnosti F. V. mal takýto priamy vplyv na jej spoločníka obž. M. A. z dôvodov, ktoré sa súdu zistiť nepodarilo. Zrejme išlo o dohody o vzájomnej participácii na výnosoch z trestnej činnosti. Súd má za to, že išlo o priateľský vzťah so spoločníkom, ktorý bol osobou obž. F. R. st., do nej dosadený po tom, ako v spoločnosti skončil iný jeho priateľ F. F.. Súd má za preukázané, že práve obž. F. R. st. do spoločnosti F. V. poskytol osobu konateľa JUDr. E. H., od ktorého zrejme očakávali rovnaký lojálny prístup k ich krokom tak, ako to bolo v prípade obž. JUDr. H. Y. v spoločnostiach vo vlastníctve, prípadne spoluvlastníctve obž. F. R. st. Tento záver sa opiera o vyjadrenia obž. JUDr. H. Y., ktorý uviedol, že on odporučil JUDr. H. ako svojho známeho a z jeho výpovede tiež vyplýva, že zrejme s jeho osobou spokojnosť nebola, nakoľko požíval alkoholické nápoje a do práce riadne nechodil. Preto mal jeho právomoci prevziať obž. M. A., čo sa skomplikovalo z dôvodu nezapísania nového konateľa do obchodného registra, pričom obchod bolo potrebné dokončiť a tak ho formálne uskutočnil obž. M. A., aj keď na to nemal v zmysle Obchodného zákonníka právo. Obž. F. R. st. tak riadil podriadených v rámci tejto organizovanej skupiny aj v ostatných spoločnostiach, najmä jej štatutárnych zástupcov. Vo vzťahu k obž. JUDr. H. Y. súd o spomenutom závere nemal žiadne pochybnosti, posledný menovaný to v podstate priznal, pričom je zrejme, že s výnimkou formálneho zastupovania spoločnosti navonok v nej nemal žiadne oprávnenia najmä obchodného a finančného charakteru, keď nemal prístup k účtom. Postavenie ďalšieho konateľa obž. Ing. F. R. ml. ako syna obž. F. R. st. bolo síce iné, neočakávalo sa od neho plnenie úloh „bieleho koňa“, ale ako to už bolo uvedené, aj on sa podieľal na fiktívnych obchodoch, či už falšovaním účtovných dokladov - podpisov a podaním daňového priznania, pričom na rozdiel od obž. JUDr. Y. mal aj prístup k účtom spoločnosti (zrejme z dôvodu vyššej miery dôvery zo strany obž. F. R. st., čo pre súd znamenalo preukázanie jeho vedomosti o fiktívnosti deklarováných obchodov.

Pri úvahách o treste prvostupňový súd vychádzal z ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona, prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Za spáchanie zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 alinea druhá, ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona účinného do 30. septembra 2012 je ustanovený trest odňatia slobody na 7 až 12 rokov.

Vo všeobecnosti u všetkých obžalovaných F. R. st., JUDr. H. Y., Ing. F. R. ml., M. A. platí, že súd pri ukladaní trestu v podstate v ich prospech hodnotil skutočnosť, že trestné konanie, najmä konanie prípravné, trvalo neprimerane dlho. Vo veci bolo trestné konanie začaté, ako to už súd uvádzal 07. februára 2012, k čomu je možné konštatovať, že k jeho začatiu došlo bezprostredne po spáchaní činu, pričom obžaloba bola podaná až 10. septembra 2018, teda až po viac ako 6 rokoch od jeho začatia a takmer po 7 rokoch od spáchania trestného činu, ktorého sa týkalo. V zmysle ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva je nutné trestné konanie prevyšujúce dobu 6 rokov považovať za neprimerane dlhé, v rámci ktorého času atribúty účelu trestu, či už z hľadiska jeho individuálnej, ako aj generálnej prevencie sú značne zoslabené.

Neprimeranú dĺžku trestného konania súd vyhodnotil tak, že v rámci ukladania trestu odňatia slobody túto skutočnosť hodnotil na prospech obžalovaných znížením jeho výmery v miere cca 30 %, čo znamenalo neukladanie trestov na hornej hranici trestnej sadzby, prípadne až mimoriadne zníženie ukladaného trestu, kde v rámci jeho individualizácie pristupovali ďalšie okolnosti, na ktoré súd pri jednotlivých osobách obžalovaných prihliadal v zmysle citovaného ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona.

Na druhej strane súd prihliadal na výšku škody, ktorá bola konaním jednotlivých obžalovaných spôsobená (neoprávnene vyplatený nadmerný odpočet vo výške 2 milióny euro) ale aj na škodu, ktorá hrozila (nevyplatené neoprávnené nadmerné odpočty), nakoľko trestný čin bol dokonaný podaním konkrétnych nedôvodných daňových priznaní k dani z pridanej hodnoty, a to z hľadiska miery ich zavinenia, teda podielu ako na nej participovali podľa konštatovania ich podielu na spáchaní skutkov A až C.

Obž. F. R. st.:

Súd, zistil že doposiaľ bol 4 krát súdne trestaný, všetko pre majetkovú trestnú činnosť. Z odsúdení, na ktoré je možné prihliadať je na mieste spomenúť rozsudok Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T 162/95 zo dňa 16. septembra 1999, ktorým bol menovanému uložený pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1, ods. 4 písm. b) zák. č.140/1961 Zb. Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 65 mesiacov so zaradením na výkon trestu do III. nápravno výchovnej skupiny. Dňa 05. decembra 2006 bolo od výkonu tohto trestu upustené. Ďalším rozsudkom Krajského súdu Košice sp. zn. 1T 32/02 z 10. mája 2004 bol obž. F. R. st. uznaný vinným z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b) zák. č. 140/1961 Zb. Trestného zákona. Od uloženia ďalšieho trestu bol upustené s prihliadnutím na odsúdenie Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T162/95. Z evidencie priestupkov vyplýva, že bol viackrát postihnutý za priestupky na úseku dopravy v blokovom konaní.

Predchádzajúce odsúdenia vo vzťahu k osobe obž. F. R. st. súd nehodnotil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona s prihliadnutím na dobu, ktorá od odsúdení uplynula a tiež na to, že vo výkone trestu odňatia slobody nebol. Obdobne ako priťažujúcu okolnosť súd nehodnotil jeho postavenie organizátora podľa § 37 písm. k) Trestného zákona, vzhľadom na to, že súčasť kvalifikácie jeho konania tvorí záver súdu o tom, že sa skutku dopustil ako člen organizovanej skupiny, ktorý záver je v súlade s ustanovením § 38 ods. 1 Trestného zákona.

Súd k zisteniu predchádzajúcich odsúdení obž. F. R. st. má za to, že tieto odsúdenia boli dôvodom, ktoré mu bránili vykonávať funkcie štatutárneho zástupcu v spoločnostiach, ktoré vlastnil a aj preto do týchto funkcií dosadzoval osoby, ktoré plnili jeho pokyny. Tento záver vyplýva aj z výpovede obž. JUDr. H. Y., keď opisoval neurčité vysvetlenie o nejakom probléme z minulosti, ktoré dostal od obž. F. R. st. v čase, keď ho oslovil, aby nastúpil v jeho spoločnosti ako štatutárny zástupca. Poľahčujúce okolnosti súd nezistil žiadne. Práve s prihliadnutím na už uvedené odsúdenia, ale aj postihy za priestupky nebolo možné obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť riadneho života podľa § 36 písm. j)

Trestného zákona.

Skutočnosť prevahy priťažujúcich okolností, pri nezistení okolností poľahčujúcich znamenala úpravu trestnej sadzby v prípade obž. F. R. st. podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšením dolnej hranice o jednu tretinu, čo znamenalo, že mu súd mohol ukladať trest odňatia slobody na 8 rokov a 8 mesiacov až 12 rokov. Za primeraný súd potom považoval trest odňatia slobody na 10 (desať) rokov. Vzhľadom na rozsah trestnej činnosti tohto obž. F. R. st., nebol trest uložený na samej hornej hranici iba s prihliadnutím na neprimeranú dĺžku trestného stíhania jeho osoby. Na výkon trestu odňatia slobody bol obž. F. R. st. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, pretože nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Nakoľko sa obž. F. R. st. svojim konaním snažil získať majetkový prospech, súd mu uložil aj peňažný trest 20.000,- € (dvadsaťtisíc euro), ktorý považuje za primeraný. Pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody na 2 (dva) roky.

Obž. F. R. st. sa činu dopustil ako majiteľ obchodných spoločností v súvislosti s výkonom ich podnikateľskej činnosti mal súd za to, že z hľadiska generálnej prevencie je potrebné vymedziť jasný zákaz jeho osobe výkonu akejkoľvek podnikateľskej činnosti v mene svojom alebo v mene iného vo forme zákazu činnosti na 7 (sedem) rokov.

Obž. JUDr. H. Y.:

Súd zistil, že je kladne hodnotený v mieste jeho bydliska. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že bolo voči nemu vedené trestné stíhanie za trestný čin nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1 Trestného zákona, ktoré bolo Okresnou prokuratúrou Košice II pod sp. zn. 3Pv 724/12 dňa 10. marca 2014 zastavené, nakoľko bol schválený zmier. Obdobným spôsobom bolo 09. mája 2016 skončené trestné stíhanie za rovnaký trestný čin rozhodnutím Okresného súdu Košice okolie pod sp. zn. 6T185/2014.

Na tieto odsúdenia si súd dovoľí poukázať vo vzťahu k obhajobe obž. JUDr. H. Y., že z jeho strany išlo o formálny výkon štatutárneho zástupcu, že v iných konaniach evidentne takýto spôsob obhajoby nevedol, naopak uzavretím zmiere uznal zodpovednosť za neplnenie povinností zamestnávateľa, ktorého ako štatutárny zástupca predstavoval. Predmetné trestné konania súd nehodnotil ako priťažujúcu okolnosť, na druhej strane však s poukazom na ich existenciu nepriznal obž. JUDr. H. Y. poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Trestného zákona, teda, že by pred spáchaním činu viedol riadny život. V prípade obž. JUDr. H. Y. súd dospel k záveru, že ako poľahčujúcu okolnosť je možné hodnotiť, že pri objasňovaní svojej trestnej veci spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, pretože jeho stanoviská počas celého konania boli nemenné, súd jeho výpovede hodnotí ako pravdivé, v mnohých smeroch sa o ich obsah opiera. Obž. JUDr. H. Y. v podstate pravdivo opísal skutkové okolnosti. V rámci ich hodnotenia po právnej stránke však dospel k iným záverom ako súd, teda, že toto konanie nie je trestným činom, maximálne porušením povinností štatutárneho zástupcu v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka.

Prevaha poľahčujúcich okolností a nezistenie priťažujúcich okolností znamenala pri ukladaní trestu obž. JUDr. H. Y. zníženie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona a možnosť ukladať trest odňatia slobody na 7 rokov až 10 rokov a 4 mesiace, k čomu pristupuje ešte všeobecné konštatovanie o znížení trestnej sadzby za dĺžku konania, tiež, že sa podieľal na spáchaní dvoch skutkov, z ktorých došlo v prípade skutku A aj k spôsobeniu následku, pričom za primeraný súd považoval trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov. Nakoľko obž. JUDr. H. Y. nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Súd súčasne obž. JUDr. H. Y. uložil trest zákazu činnosti výkonu funkcie štatutárneho zástupcu právnickej osoby na 5 (päť) rokov, pretože skutkov sa dopustil v súvislosti s výkonom funkcie štatutárneho zástupcu právnických osôb.

Obž. Ing. F. R. ml.:

Súd zistil, že v mieste bydliska nie je bližšie hodnotený. Doteraz nebol súdom trestaný, čo súd vyhodnotil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Obž. Ing. F. R. ml. poľahčovalo aj to, že skutok spáchal vo veku blízkom veku mladistvých, pretože v čase jeho dokonania čerstvo dovŕšil vek 21 rokov. Príťažujúce okolnosti súd nezistil žiadne.

Súd v prípade obž. Ing. F. R. ml. s prihliadnutím na prevahu poľahčujúcich okolností, na to, že pred činom až do vyhlásenia rozsudku viedol riadny život, nízky vek v čase spáchania činu, ako aj mieru jeho zavinenia, keď v podstate ako konateľ pristúpil k spáchaniu činu v jeho samotnom závere podpisom daňového priznania, na to, že k spôsobeniu následku v skutku kladenom mu za vinu (B) nedošlo, na už spomenutú neprimeranú dĺžku jeho trestného stíhania a tiež mieru jeho závislosti na organizátorovi trestného činu, ktorý je jeho otcom (ktorému súd týmto rozsudkom ukladá dlhotrvajúci nepodmienečný trest), dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, že vzhľadom na okolnosti prípadu a vzhľadom na pomery obž. F. R. ml. by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre neho neprimerane prísne, pričom na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania a mimoriadne znížil ukladaný trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Pri rozhodnutí o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody bol súd potom viazaný ustanovením § 39 ods. 3 písm. d) Trestného zákona, podľa ktorého nemohol uložiť trest kratší, ako dva roky.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd za spravodlivý a primeraný považoval trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, výkon ktorého s prihliadnutím na riadny spôsob života podmienčne odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad správaním obž. Ing. F. R. ml. v skúšobnej dobe. Skúšobnú dobu súd ustanovil na 5 (päť) rokov a obž. Ing. F. R. ml. určil povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom inému výchovnému programu a to v lehote do 2 (dvoch) rokov od začatia plynutia skúšobnej doby.

Nakoľko obž. Ing. F. R. ml., trestný čin spáchal ako štatutárny zástupca obchodnej spoločnosti v súvislosti s výkonom tejto funkcie, súd mu uložil aj trest zákazu činnosti výkonu funkcie štatutárneho zástupcu právnickej osoby na 4 (štyri) roky.

Obž. M. A.:

Súd zistil, že nebol podľa odpisu z registra trestov doteraz súdom trestaný, ktorá skutočnosť bola vyhodnotená ako poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, čo aj v prípade obž. M. A. pri nezistení príťažujúcich okolností znamenalo zníženie hornej hranice trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona o jednu tretinu a úpravu trestnej sadzby a možnosť ukladať mu trest odňatia slobody na 7 rokov až 10 rokov a 4 mesiace. Súd za primeraný považoval trest na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 7 (sedem) rokov aj vzhľadom na postavenie spoločnosti F. V. v reťazci spoločností, teda, že nie v jej mene bol neoprávnene uplatnený nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty. Aj v prípade obž. M. A. platí, že nakoľko nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, bol na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Trestného činu sa obž. M. A. dopustil v súvislosti s výkonom podnikateľskej činnosti, preto mu súd uložil aj zákaz činnosti výkonu akejkoľvek podnikateľskej činnosti v mene svojom alebo v mene iného na 5 (päť) rokov.

Oslobodzujúcu časť rozsudku súd odôvodňuje takto:

Obžalovaní E. D., C. Y. boli spod obžaloby oslobodení podľa ustanovenia § 285 písm. c) Trestného poriadku, a preto, že nebolo dokázané, že spáchali skutky, ktoré im boli kladené za vinu obžalobou.

Obžalovaná Ing. B. H., rod. Z. bola oslobodená spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, preto, že skutok, nie je trestným činom.

Obžalovaný E. D.

Návetie:

...." s obvineným E. D., zamestnancom spoločnosti A B, a.s. a od 03.08.2011 členom predstavenstva tejto spoločnosti a zároveň ako aj s jedným z dvoch samostatne konajúcich konateľov spoločnosti C F., s.r.o., v úmysle neoprávnene získať nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty zabezpečovali vyhotovovanie fiktívnych účtovných dokladov, najmä faktúr, dodacích listov, objednávok tovaru, rámcových zmlúv, príjmových dokladov tovaru na sklad, výdajových dokladov tovaru zo skladu,"...

Súd potvrdzuje pravdivosť námietok obž. E. D., že pokiaľ obžaloba konštatuje, že sa stal členom predstavenstva A B 3. augusta 2011, že v tomto čase bola už prášková med' zo A B predaná C F.. Záver obžaloby, že bol jeden z konateľov C F. je nepravdivý a zavádzajúci. Konateľmi spoločnosti C F. boli v čase keď došlo k spáchaniu skutkov pod bodmi A až C podľa údajov Obchodného registra SR obž. JUDr. H. Y. (29. júla 2010 - 10. augusta 2012) a obž. Ing. F. R. ml. (27. apríla 2010 - 22. júna 2012). Obž. E. D. nikdy štatutárnym zástupcom tejto spoločnosti nebol.

Skutok A:

....spoločne s obv. E. D. organizačne zabezpečili účtovné doklady preukazujúce objednanie, nákup a dodanie práškovej medi od obchodnej spoločnosti V. J., s.r.o. do obchodnej spoločnosti A B, a.s.,..."

Vo vzťahu ku skutku pod bodom A okrem skutočnosti, že obž. E. D. nebol členom predstavenstva A B, ani štatutárnym zástupcom ďalších spoločností v konštatovanom reťazci - C F. a V. X. má súd za to, že sa ani žiadnym významným spôsobom nepodieľal na rokovaniach ohľadne práškovej medi. Obhajoba obž. E. D., že bol štatutárnym zástupcom O. L. a A B F. a venoval sa hlavne činnostiam ohľadne futbalu a stavebnej činnosti bola v podstate potvrdená aj výpoveďami svedkov, vrátane daňových kontrolórov, keď potvrdili, že sa počas daňových kontrol vyjadroval hlavne k betonárskej oceli.

Obž. E. D. podľa názoru súdu dostatočným spôsobom vysvetlil masu vedomostí, ktorými o dianie v spoločnostiach disponoval tým, že robil vodiča obž. F. R. st. a mal byť z toho titulu účastný viacerých obchodných rokovaní menovaného, na ktorých tieto informácie získal. Podľa záveru súdu však nebol osobou, ktorá by o obchodoch rozhodovala a pokiaľ obž. F. R. st. aj uvádzal, že mal byť ním oklamáný, k tomuto sa už súd vyjadril, že takéto uvedenie do omylu v konaní obž. E. D. nezistil. Obž. E. D. podľa názoru súdu nemal žiadne rozhodovacie právomoci nielen po faktickej stránke, ale ani po stránke formálnej, pretože jednoducho nebol štatutárnym zástupcom spoločnosti A B ani C F. a nebol vo vzťahu k nemu preukázaný žiadny vzťah ani k osobám konajúcim za V. J.. Skutočnosť, že spoločnosti V. J. mal požičať svoje motorové vozidlo nepreukazuje jeho účasť na skutku, najmä pokiaľ ide o jeho vedomosť, že jeho cieľom je v konečnom dôsledku neoprávnené uplatnenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty. V tomto smere súd poznamenáva, že takéto konanie nie je možné vyhodnotiť ani ako formu účasti na trestnom čine, práve pre nepreukázanie vedomostnej zložky jeho konania.

Vo vzťahu k predaju medi, keď už súd konštatoval, že táto sa ešte aj v roku 2012 fyzicky nachádzala v dispozícii A B je preukázané, že to nebola osoba obž. E. D., ktorá sa venovala jej predaju, ale z vykonaných dôkazov - výsluchov svedkov H. Y. a Ing. J. S., aj zo záznamov uskutočnenej telekomunikačnej prevádzky a znaleckého posudku k obsahu mobilného telefónu používaného JUDr. E. H. vyplýva, že to bol práve posledný menovaný, JUDr. E. H., ktorý med' ponúkal na predaj. Výpoveď svedka H. K., ktorý vydal mobilný telefón používaný JUDr. E. H. o tom, že nahliadnutím do počítačov po jeho nástupe do spoločnosti v histórii emailov jednoznačne vie uviesť podľa toho, kde boli počítače umiestnené a kde v minulosti sedeli obžalovaní, že obž. E. D. sa mal venovať práškovej medi a JUDr. E. H. betonárskej oceli. Súd napriek osobnej istote svedka udáva, že vo svetle iných dôkazov, na ktoré už poukázal je zrejmý opačný záver o tom, ktorému sortimentu sa spomínané osoby venovali, teda aj túto skutočnosť hodnotí ako potvrdenie obhajoby obž. E. D., že sa venoval stavebnej činnosti a záver súdu, že najaktívnejšou osobou pôsobiacou v predaji práškovej medi bol JUDr. E. H.

Skutok B:

....obv. E. D. zabezpečil fiktívne doklady preukazujúce jednak existenciu tohto tovaru, ale aj jeho

uloženie pre spoločnosť C F., s.r.o. v spoločnosti A. K., D., R. K. X. v čase realizácie obchodu..."

Jediný dôkaz, ktorý by mal obž. E. D. zo spáchania tohto konania usvedčovať, je výpoveď svedka A. Y., ktorý uviedol, že to mal byť práve obž. E. D., kto mu po rokovaní ohľadne kúpy niklového drôtu mal uviesť ako spoločnosť, ktorej má byť drôt dodaný od spoločnosti C. s. r. o., že má v zmluvných dokumentoch uviesť spoločnosť E. A., ktorá mu inak nič nehovorila. V tomto smere súd poukazuje na časové súvislosti, kedy k tomuto rokovaniu došlo a kedy návrh zmluvy o dodaní niklového drôtu od spoločnosti C. do E. A. A. Y. pripravil. Tento návrh zmluvy zasielal elektronicky pre obž. E. D. 21. decembra 2011, teda v čase, keď bol podľa účtovných dokladov z 29. septembra 2011 nikol od E. A. do A B F. dodaný a dokonca mal byť podľa účtovných dokumentov prevedený už 29. novembra 2011 do C F.. Aj v prípade tohto skutku platí konštatovanie, že nadmerný odpočet uplatnila spoločnosť C F., za čo súd týmto rozsudkom odsúdil jej konateľa obž. Ing. F. R. st., pričom obž. E. D. nikdy v spoločnosti C F. nevykonával funkciu jej konateľa, nebol teda osobou, ktorá by sa tohto činu mohla dopustiť, maximálne ak vo forme pomoci, kde z prezentovaného dôkazu - rokovaní s A. Y. takýto záver nie je možné urobiť. Súd považuje za potrebné poukázať aj na hodnotenie vystupovania obž. E. D. prednesené svedkom A. F., keď pre neho z rokovaní s obž. F. R. st. a obž. E. D., na ktorých mali prednášať záujem na predaji mede a niklu, že prvý menovaný vystupoval ako „Y.“ a druhý menovaný ako taký „R. G.“

Skutok C:

„...obv. E. D. zabezpečil fiktívne doklady preukazujúce jednak existenciu tohto tovaru, ale aj uloženie pre spoločnosť A B, a.s. v spoločnosti A. K., D., X. v čase realizácie obchodu,..."

Vo vzťahu k uvedenému opisu konania, ktorého sa mal obž. E. D. dopustiť podľa obžaloby súd konštatuje, že s výnimkou toho, že obž. E. D. boli do jeho pracovnej emailovej schránky doručené fotografie cievok s niklovým drôtom a tieto ukázal rôznym ľuďom, či už pracovníkom Daňového úradu počas kontroly, alebo obž. JUDr. H. Y., nebolo preukázané, že by on bol skutočne osobou, ktorá zabezpečila fiktívne doklady preukazujúce uloženie niklového drôtu pre A B v A. K., D.. Tieto doklady mali byť predložené až počas konania daňovej kontroly, k čomu sa vyjadroval ako svedok Ing. J.U., ktorému mal obž. E. D. telefonovať s tým, že mu donesie podstatné doklady k predmetnej daňovej kontrole po tom, ako medzinárodnou výmenou informácií zistili, že niklový drôt je v A. uložený v mene inej spoločnosti. Z výpovede tohto svedka vyplýva, že nakoniec mu obž. E. D. uviedol, že také doklady nemá a že čo mu boli doručené certifikáty, tak sa týkali betonárskej ocele. Falošné certifikáty boli svedkovi doručené z elektronickej schránky obž. Ing. B. H., rod. Z., ktorá toto priznala, teda že certifikáty poslala. Bolo to na základe pokynu nadriadeného, ktorý to však bol neuviedla.

Z týchto dôkazov súd nedospel k záverom, uvedeným v obžalobe, že sa obž. E. D. na spáchaní tohto skutku podieľal tak, ako to obžaloba opísala. Vo všeobecnosti súd dodáva, že obhajoba obžalovaného o jeho účasti na rôznych rokovaní, ktorých sa zúčastnil s obž. F. R. st. nevyznela nedôveryhodne v tom smere, že vďaka tomu disponoval možno väčším množstvom informácií ako konatelia dotknutých spoločností. Okrem absencie dôkazov, ktoré by preukazovali subjektívnu stránku konania obž. E. D. tak, ako ju opísala obžaloba si je potrebné uvedomiť, že obž. E. D. ani v jednom skutku, v čase jeho spáchania nebol štatutárnym zástupcom spoločnosti v tom smere, aby ju zastupoval a v jej mene neoprávnene uplatnil nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty.

Obžalovaný C. Y.

Návetie:

„...s obvineným C. Y., jedným z dvoch spoločných konateľov spoločnosti A. R., s.r.o., v úmysle neoprávnene získať nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty zabezpečovali vyhotovovanie fiktívnych účtovných dokladov, najmä faktúr, dodacích listov, objednávok tovaru, rámcových zmlúv, príjmových dokladov tovaru na sklad, výdajových dokladov tovaru zo skladu, ktoré po zaúčtovaní v účtovníctvach spoločností..."

K uvedenému súd udáva, že pokiaľ obžaloba uvádza skutočnosť, že obž. C. Y. má byť jedným z dvoch

spoločných konateľov spoločnosti A. R., s.r.o, neoznačuje predmetnú spoločnosť riadne tak, ako je uvedená v Obchodnom registri, pričom nie je zrejmý dôvod takéhoto označenia obžalovaného, pretože uvedená spoločnosť nemala žiadny podiel na páchaní trestnej činnosti. Konštatovanie o zabezpečovaní vyhotovovania fiktívnych účtovných dokladov nebolo žiadnym dôkazom preukázané.

Skutok A:

..."obv. C. Y., ktorý doniesol obv. Ing. B. H., rod. Z. fiktívne účtovné doklady - faktúru č. XXXXXXXX a s ňou súvisiaci dodací list, vystavené dňa 26.07.2011 dodávateľom - obchodnou spoločnosťou V. J., s.r.o. pre odberateľa - obchodnú spoločnosť A B, a.s., ktoré mali preukazovať dodanie 1.000 kg práškovej medi,..."

Skutok B:

..."obv. C. Y., ktorý doniesol obv. Ing. B. H., rod. Z. fiktívne účtovné doklady rámcovú zmluvu č. XXXXXXXX, faktúru č. XXXXXXXX a s ňou súvisiaci dodací list, vystavené dňa 29.11.2011 spoločnosťou E. A., s.r.o. ako dodávateľom pre odberateľa A B F., s.r.o., ktoré mali preukazovať nákup 2,005 kg niklového drôtu..."

Skutok C:

..."obv. C. Y., ktorý doniesol obv. Ing. B. H., rod. Z. fiktívne účtovné doklady - rámcovú zmluvu č. XXXXXXXX, faktúru č. XXXXXXXX a s ňou súvisiaci dodací list vystavené dňa 28.11.2011 spoločnosťou E. A., s.r.o. ako dodávateľom pre odberateľa F. V., s.r.o., ktoré mali preukazovať nákup 6,441 kg niklového drôtu,..."

Súd k všetkým trom skutkom konštatovaných v obžalobe, o spôsobe, akým sa mal obž. C. Y. dopustiť trestného činu uvádza, že žiadny dôkaz tieto závery obžaloby nepreukazuje.

Z vykonaných dôkazov vo vzťahu k osobe obž. C. Y. a jeho účasti na trestnej činnosti je možné uzavrieť, že protokol o domovej prehliadke preukazuje, že mu bol o. i. zaistený notebook „Mac Bouk Pro", sériového čísla W.. Zo znaleckého posudku vyplýva, že vo vyťažovaných dátach boli zistené textové reťazce týkajúce sa osôb a spoločností a to: A B, A B F., C, F. V., V. J., E. A., C. V., obž. E. D. a obž. M. A., čo vysvetľoval tým, že na notebooku pracovali aj iné osoby. Ďalším dôkazom je nález bielej obálky, v ktorej boli zmluva o nájme dopravného prostriedku z 01. júla 2011 medzi prenajímateľom obž. E. D. a V. J., faktúra č. XXXXXXXX zo dňa 30. septembra 2011 vystavená obž. E. D. pre spoločnosť V. J., s.r.o., záznam o prevádzke vozidla zn. Fiat Ducato zo dňa 26. júla 2011 a príjmový pokladničný doklad zo dňa 30. septembra 2011 na sumu 720 €, ktorý nález vysvetlil tým, že si obálku v aute zabudol obž. E. D., ktorý to potvrdil tým, že skutočne svoje auto požičal zástupcom V. J. a nakoniec je ešte možné poukázať na vyjadrenie obž. C. Y., že do spoločnosti A B sa chodil radiť za obž. Ing. B. H., rod. Z., ktorá túto skutočnosť nepotvrdila. Ani ho nespoznala ako osobu, ktorá podľa jej vyjadrenia vystupovala pod menom „Y." a doniesla do spoločnosti nejaké faktúry, ku ktorým však nevedela uviesť, či išlo o faktúry týkajúce sa obchodov pod bodmi A až C.

Z týchto dôkazov nie je možné urobiť záver, ktorý sa uvádza v skutkoch A až C, že obž. C. Y. doniesol obž. Ing. B. H., rod. Z. fiktívne účtovné doklady, ktoré sú v jednotlivých skutkoch číselne a dátumovo špecifikované.

Obžalovaná Ing. B. H., rod. Z.

Návetie:

..." s obv. Ing. B. H. rod. Z., s účtovníčkou zamestnanou v spoločnosti A B, a.s., ktorá zároveň viedla účtovníctvo aj pre spoločnosti C F., s.r.o., A B F., s.r.o., F. V., s.r.o., zabezpečovali vyhotovovanie fiktívnych účtovných dokladov, najmä faktúr, dodacích listov, objednávok tovaru, rámcových zmlúv, príjmových dokladov tovaru na sklad, výdajových dokladov tovaru zo skladu,..."

Skutok A:

..."fyzicky zabezpečila účtovné doklady obv. Ing. B. H. rod. Z., ktorá na základe pokynov obv. F. R. st., pripravila objednávku tovaru v mene obchodnej spoločnosti A B, a.s. a obž. C. Y. jej doniesol fiktívne účtovné doklady - faktúru č. XXXXXXXX a s ňou súvisiaci dodací list, vystavené dňa 26.07.2011 dodávateľom - obchodnou spoločnosťou V. J., s. r. o. pre odberateľa - obchodnú spoločnosť A B, a.s., ktoré mali preukazovať dodanie 1.000 kg práškovej medi, pričom obv. Ing. B. H., rod. Z. tieto doklady zaúčtovala do účtovníctva obchodnej spoločnosti A B, a. s., a následne vyhotovila v mene obchodnej spoločnosti A B, a. s. ako dodávateľa fiktívne účtovné doklady - faktúru č. XXXXXXXXXXXX a s ňou súvisiaci dodací list a výdajku tovaru zo skladu, ktoré mali preukazovať predaj a dodanie tohto tovaru obchodnej spoločnosti C F., s. r. o., a po následnom zaúčtovaní týchto fiktívnych dokladov do účtovníctva obchodnej spoločnosti C F., s.r.o...."

Skutok B:

..."pripravila fiktívnu objednávku tovaru v mene spoločnosti A B F., s.r.o. a obv. C. Y. jej doniesol fiktívne účtovné doklady - rámcovú zmluvu č. XXXXXXXX, faktúru č. XXXXXXXX a s ňou súvisiaci dodací list, vystavené dňa 29.11.2011 spoločnosťou E. A., s.r.o. ako dodávateľom pre odberateľa A B F., s.r.o., ktoré mali preukazovať nákup 2,005 kg niklového drôtu obv. Ing. B. H., rod. Z. tieto doklady zaúčtovala do účtovníctva spoločnosti A B F., s.r.o. a následne ...vyhotovila v mene A B F., s.r.o. ako dodávateľa fiktívne účtovné doklady - faktúru č. XXXXXXXX a s ňou súvisiaci dodací list, ktoré mali preukazovať predaj a dodanie tohto tovaru spoločnosti C F., s.r.o., po následnom zaúčtovaní, týchto fiktívnych dokladov preukazujúcich nákup 2,005 kg niklového drôtu do účtovníctva spoločnosti C F., s.r.o...."

Skutok C:

..."pripravila fiktívnu objednávku tovaru v mene spoločnosti F. V., s.r.o., a obv. C. Y. jej doniesol fiktívne účtovné doklady - rámcovú zmluvu č. XXXXXXXX, faktúru č. XXXXXXXX a s ňou súvisiaci dodací list vystavené dňa 28.11.2011 spoločnosťou E. A., s.r.o. ako dodávateľom pre odberateľa F. V., s.r.o., ktoré mali preukazovať nákup 6,441 kg niklového drôtu, obv. Ing. B. H., rod. Z. tieto doklady zaúčtovala do účtovníctva spoločnosti F. V., s.r.o. a následne vyhotovila v mene uvedenej spoločnosti fiktívne účtovné doklady - faktúru č. XXXXXXXX a s ňou súvisiaci dodací list, ktoré mali preukazovať predaj tohto tovaru spoločnosti A B, a.s., v mene dodávateľa - spoločnosti F. V., s.r.o.,... po následnom zaúčtovaní týchto fiktívnych dokladov preukazujúcich nákup 6,441 kg niklového drôtu do účtovníctva spoločnosti A B, a.s...."

V súhrne k návetiu a jednotlivým skutkom je možné uzavrieť, že obžaloba trestnú činnosť obž. Ing. B. H., rod. Z. vidí v tom, že mala vyhotovovať fiktívne účtovné doklady a tieto v zodpovedajúcej časti zaúčtovať do účtovníctva A B, C F. (skutok A), A B F. a A B (skutok B) a F. V. a A B (skutok C). Nakoľko obžalobe, ako to už bolo spomenuté, chýba analytickú časť, najmä právny rozbor konania obžalovanej, je okrem skutočnosti, že bola účtovníčka spoločnosti A B poverovaná vedením účtovníctva aj v ďalších spoločnostiach ťažko zistiť, v čom konkrétne obžaloba vidí jej zavinenie, ktorým sa mala dopustiť ako pomocník žalovaného zločinu.

Celkovo z vykonaných dôkazov je možné uzavrieť, že na základe vyjadrení samotnej obž. Ing. B. H., rod. Z. nebolo sporné, že vyhotovila objednávku od spoločnosti A B pre spoločnosť V. J. a príjemku č. XXXXXXXX zo dňa 26. júla 2011 a tiež faktúru č. XXXXXXXXXXXX, dodací list, výdajku č. XXXXXXXX zo dňa 28. júla 2011 za A B. Obž. B. H. rod. Z. sa nevyjadrila jednoznačne, či vyhotovila objednávku bez dátumu za C F. (všetko ide o doklady ku skutku A). Rovnako sa vyjadrila k objednávke A B F. pre E. A., že si nie je istá, či ju vyhotovila a priznala vyhotovenie faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 29. novembra 2011 a dodacieho listu č. XXXXXXXX zo dňa 29. novembra 2011 od A B F. pre C F. (skutok B). Priznala vyhotovenie objednávky od F. V. pre E. A. a možnosť, že faktúru od F. V. pre A B s dátumom prijatia faktúry 28. novembra 2011 zaúčtovala ona, lebo je tam jej meno Z. B., ale nie je tam aj jej podpis, preto si tým nie je istá. Vyhotovila faktúru č. XXXXXXXX a dodací list k nej zo dňa 28. novembra 2011, vystavených dodávateľom F. V. pre odberateľa A B, všetky na príkaz obž. M. A. (skutok C).

Obž. Ing. B. H., rod. Z. sa vo vzťahu k zmluvám a návrhom na predĺženie lehôt splatnosti faktúr vylúčila, že by ich vyhotovovala a rovnako ostatné doklady nevyhotovovala, prišli do spoločnosti poštou, alebo ich doniesli štatutárni zástupcovia. Pokiaľ znalecký posudok Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru Slovenskej republiky ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2015/18172 preukazuje, že podpisy obž. JUDr. H. Y. na faktúre č. XXXXXXXX zo dňa 26. júla 2011 dodávateľa V. J. pre odberateľa A B v kolónke prevzal, dodacom liste k faktúre č. XXXXXXXX zo dňa 26. júla 2011 v kolónke prevzal, objednávke zo spoločnosti A B adresovanej spoločnosti V. J. (prášková med' Cu 99,999% za júl 2011, na objednávke nie je uvedený dátum), príjemke č. XXXXXXXX datovanej dňa 26. júla 2011, v súvislosti s faktúrou č. XXXXXXXX, v kolónke prijal, faktúre č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. júla 2011 od dodávateľa A B pre odberateľa C F. v kolónke podpis a pečiatka, dodacom liste k faktúre č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. júla 2011, dva podpisy v kolónke vydal, vyhotovil, výdajke č. XXXXXXXX vyhotovenej dňa 28. júla 2011, v súvislosti s faktúrou č. XXXXXXXXXXXX v kolónke prijal, dodacom liste č. XXXXXXXX zo dňa 28. novembra 2011, dva podpisy v kolónke vydal nie sú jeho podpisy a pravdepodobne ich vyhotovila obž. Ing. B. H., rod. Z., súd uvádza, že znalec sa odmietol vyjadriť k miere pravdepodobnosti, že falšovateľom podpisov mala byť menovaná z dôvodu, že pre záver o jednoznačnosti jej osoby ako falšovateľa chýbal dostatok charakteristických znakov. Pre súd takýto záver znalcov, najmä keď iný dôkaz nepodporuje možnosť záveru o falšovaní podpisov obž. JUDr. H. Y., obž. Ing. B. H., rod. Z. je nedostatočný na to, aby mohol dospieť ku konštatovaniu v miere istoty, že sa tohto konania obž. Ing. B. H., rod. Z. dopustila.

V prípade podpisov obž. Ing. B. H., rod. Z. na dodacom liste k faktúre č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. júla 2011 v kolónkach vydal a vyhotovil, súd opätovne poukazuje na vyjadrenie obž. Ing. B. H., rod. Z., ktorá uviedla, že nevie s určitosťou povedať, či tento dodací list vyhotovila a pokiaľ znalecký posudok konštatuje, že podpis na dodacom liste vyhotovila pravdepodobne obž. Ing. B. H., rod. Z. platí tu už uvedený záver v predchádzajúcom odseku.

Obhajoba obž. Ing. B. H., rod. Z. že si plnila iba pracovné povinnosti, vyhotovovala doklady a zaúčtovala ich podľa pokynov nadriadených nebola vyvrátená, skôr je možné povedať, že sa potvrdila. Rovnako, keď obž. Ing. B. H. rod. Z. uvádzala, že obsahovú stránku obchodov neskúmala, súd v jej prospech hodnotil tú skutočnosť, že mal za preukázané, že do spoločnosti A B bola prášková med' dodaná, že viaceré osoby sa evidentne následne zaoberali jej predajom z toho hľadiska, že ak bol tovar dodaný, je problematické, ak sa nepreukáže vedomosť obžalovanej na tom, že jediným cieľom má byť neoprávnené uplatnenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty, čo sa nepreukázalo, že by na jej strane mala existovať vedomostná zložka jej konania, ktorým by mala byť z jej strany naplnená subjektívna stránka žalovaného zločinu.

Obdobne to platí aj v prípade skutkov pod bodmi B a C, že žiadny dôkaz nepreukázal vo vzťahu k jej subjektívnej stránke, že by v princípe obchod s niklom, ktorý fyzicky nie je dodaný a nachádza sa v cudzine, že obž. Ing. B. H. rod. Z. mohla vnímať ako niečo nekalé v rozpore so zákonom, najmä keď žiadny dôkaz nepreukazuje jej vedomosť o fiktívnosti predmetných obchodných prípadov. Na tento záver nemôžu nasvedčovať ani náznaky z vyjadrení spoluobžalovaných, že mala mať bližší, ako pracovný vzťah s obž. F. R. st. V tomto smere mal súd za preukázané, že obž. Ing. B. H. rod. Z. sa síce dopustila konania tak, ako ho opisovala obžaloba, ale toto konanie považoval z jej strany za plnenie pracovných povinností účtovníka bez preukázania jej vedomosti na účelovosti a protiprávnosti týchto obchodných prípadov.

XX

Proti predmetnému rozsudku špecializovaného trestného súdu podali odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor), obžalovaní F. R. st., JUDr. H. Y., Ing. F. R. ml. a M. A..

K odvolaniu prokurátora podali vyjadrenie obžalovaní E. D. a C. Y..

Prokurátor podal odvolanie v časti týkajúcej sa výroku o treste obž. Ing. F. R. ml. a v časti, v ktorej súd oslobodil spod obžaloby obž. E. D., obž. C. Y. a obž. Ing. B. H., rod. Z.. Odvolanie odôvodnil tak, že napriek tomu, že k spáchaniu trestnej činnosti došlo v relatívne krátkom časovom horizonte a na rozdiel od trestnej činnosti obdobného charakteru išlo iba o tri parciálne skutky, je potrebné mať na zreteli, že tieto smerovali k vylákaniu nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty v mimoriadne veľkom rozsahu 22.998.796,66,- €, čo predstavuje fiktívne obchodné operácie v rozsahu viac ako 100.000.000,- €. Obž. Ing. F. R. ml. bolo v obžalobe kladené za vinu iba spáchanie parciálneho skutku v bode B) obžaloby, avšak išlo o konanie smerujúce k vylákaniu nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty v rozsahu predstavujúcom sumu 4.989.688,75,- €. Obž. Ing. F. R. ml. mal v uvedenom konaní svoju presnú úlohu, ktorá mala nie nepodstatný význam pre dosiahnutie cieľa trestnej činnosti. Jeho blízky rodinný vzťah k organizátorovi trestnej činnosti obž. F. R. st., ktorý mal všetky obchodné spoločnosti podieľajúce sa na fiktívnych bankových operáciách pod priamou kontrolou naznačujú, že i on mal na „úspešnosti“ týchto transakcií i vlastný personálny záujem, najmä ak sa vezme do úvahy negatívna ekonomická bilancia obchodných spoločností kontrolovaných jeho otcom. Za tejto situácie sa uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom a súčasne uloženým probačným dohľadom javí ako neprimerane mierne a to i s prihliadnutím na tresty uložené v danej veci ostatným obž. F. R. st. ,obž. JUDr.. H. Y. a obž. M. A..

Prokurátor vo vzťahu k oslobodzujúcim výrokom uviedol, že predmetom konania v danej veci bolo konanie smerujúce k neoprávnenému vylákaniu nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty a to na základe fiktívnych obchodov s komoditami prášková meď a niklový drôt z vysoko deklarovanou nadobúdacou hodnotou. Spoločným rysom všetkých konaní bolo vytvorenie reťazca spoločností, kde na začiatku figurovala nastrčená spoločnosť v pozícii predávajúceho tovaru, ďalej bol tovar presunutý prostredníctvom personálne prepojených firiem na spoločnosť, ktorá si v konečnom dôsledku uplatnila nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty. V danom prípade išlo o operácie bez akéhokoľvek ekonomického významu. Žiadna strana vystupujúca v tomto obchode nedisponovala finančnými prostriedkami na nákup komodít s tak vysoko deklarovanou hodnotou. Jediným ekonomickým prínosom pre zúčastnené strany na týchto obchodoch bol nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty. Modus operandi bol vo všetkých prípadoch taký, že v podstate za riadenia obž. F. R. st. boli zadovážované jednotlivými obžalovanými účtovné doklady, tieto doklady boli zároveň aj vyrábané a došlo k podaniu daňového priznania, v ktorom bol neoprávnené uplatnený nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty.

U obž. E. D., treba poukázať, že sa aktívne zúčastňoval jednotlivých rokovaní vo vzťahu ku komodite prášková meď, ako aj niklový drôt. Nešlo pritom len o nejakú nezáväznú činnosť, ale o konanie priamo smerujúce k cieľu nelegálnych aktivít. Z produkovaných výpovedí vyplýva, že on i obž. JUDr. H. Y. uvedené aktivity prezentovali ako svoje vlastné. Samotný obž. F. R. st. ich označil ako hlavných aktérov celého konania, ktorí zneužili jeho dôveru.

U obž. C. Y., treba poukázať na zápisnicu z prehliadky iných priestorov, z ktorej vyplýva, že boli nájdené u neho doklady z auta, ktoré malo byť požičané spoločnosti V. J. vystupujúcej ako dodávateľ komodity prášková meď. Z vykonaného znaleckého dokazovania taktiež vyplynulo, že v jeho počítači sa nachádzali záznamy o spoločnostiach, ktoré sa uvedených fiktívnych obchodov zúčastňovali. Je taktiež potvrdené, že navštevoval priestory spoločnosti A B a.s..

U obž. Ing. B. H., rod. Z. treba poukázať, že táto ako zaradená mzdová účtovníčka podpisovala účtovné doklady, ktoré boli použité pri páchaní trestnej činnosti, pričom takáto činnosť vôbec nespádala do jej pracovnej náplne. V niektorých prípadoch, ako vyplýva zo znaleckého dokazovania, dokonca nahrádzala podpis konateľa ako osoby, ktorá prijímala tovar. U nej sa ako u prvej objavili falzifikáty certifikátov o depozite niklového drôtu, ktoré mali preukazovať existenciu uvedenej komodity. Z výsledkov vykonaného dokazovania je taktiež zrejmé, že v priebehu konania na daňových úradoch tu aktívne vystupovala so znalosťou veci, z čoho vyplýva, že bola s povahou veci riadne oboznámená.

Na záver prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnutý

rozsudok Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica v častiach napadnutých týmto odvolaním a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

XX

Obžalovaný F. R. st. odvolaním napadol rozsudok špecializovaného trestného súdu v časti výroku o vine a výroku o treste a konaní ktoré mu predchádzalo. Obžalovaný popiera spáchanie skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu a za ktoré, bol prvostupňovým súdom odsúdený, cíti sa nevinný. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že sa nepodieľal na vytvorení fiktívnych reťazcov firiem, neorganizoval obchod s práškovou, ani niklovým drôtom, v daných veciach nedával pokyn žiadnej osobe a už vôbec nepôsobil ako hlavný organizátor trestnej činnosti. Obžalovaný uviedol, že mal len všeobecnú vedomosť o prebiehajúcich obchodoch, do ich priebehu nezasahoval a podľa nemu dostupných informácií ich považoval za reálne a legálne. Spoločnosti s jeho majetkovou účasťou vykonávali rozsiahle podnikateľské činnosti v ročných obratoch až v desiatkach miliónov eur, a to práve najmä v oblasti obchodovania s kovmi. Práškovú meď a niklový drôt považoval za komodity blízke podnikaniu, ktorému sa venovali spoločnosti s jeho majetkovým zastúpením. O výhodnosti obchodov s nedostatkovým tovarom, ako aj o existencii tovaru, nemal dôvod pochybovať, nakoľko bez reálneho tovaru by jeho umiestnenie do trejdového obchodu nemalo žiadny zmysel. Len z týchto hľadísk sa obžalovaný zaujímal o dané obchody. Obžalovaný uviedol, že v tom čase mal zdravotné problémy, bol uznaný za invalidného dôchodcu a bežného chodu spoločnosti sa nezúčastňoval. Skutočnosť, že mal vplyv na personálne obsadenie spoločnosti nijak nespochybňuje. Všetky osoby, ktoré sa zúčastnili na daných obchodoch vykonávali funkcie štatutárov dlhodobo, prípadne boli v zamestnaneckom pomere dlhší čas, nešlo teda o tzv. biele kone, ako to prezentujú OČTK. Pracovnou náplňou zamestnancov - obchodníkov, bolo vyhľadávanie a získavanie výhodných obchodov. Obžalovaný bol síce „šéf“, čo vyplývalo z jeho pozície, no v žiadnom prípade toto jeho postavenie nemožno zamieňať so štatutárnym zástupcom. Uviedol, že v konaní nebolo nijako preukázané, že by on v sporných obchodoch dával nejaké pokyny, ktoré by boli v rozpore so zákonom. Obžalovaný zároveň poukázal na skutočnosť, že súd sa opiera o nezákonné vykonané dôkazy - odposluchy, ktoré boli zabezpečené pred začatím trestného stíhania vo veci v rámci inej trestnej veci. Ani pozícia spoločníka v spoločnosti C F. s.r.o. mu neumožňovala zasahovať do činnosti funkcie konateľa v predmetnom obchode, že by mal riadiť obž. JUDr. H. Y. vyplýva iba z výpovede tohto obžalovaného, a ktoré nebolo podporené žiadnym iným dôkazom.

Obž. F. R. st., uviedol, že žiadnym spôsobom nebol preukázaný jeho vplyv na spoločnosti V. J. s.r.o a E. A. s.r.o. zástupcovia týchto spoločností ho nepoznajú, ani nebol preukázaný žiadny kontakt medzi nimi. Podľa obžaloby mal vplyv na tieto spoločnosti pre obžalovaného zabezpečiť obž. C. Y., ktorého vina však nebola preukázaná, avšak súd aj napriek tomu ponechal riadiacu úlohu obžalovanému, pričom uviedol, že to mal zabezpečiť prostredníctvom neznámej osoby. Obžalovaný má za to, že súd ho stavia do postavenia vedúceho organizovanej skupiny, aj keď nevie preukázať, aké osoby túto skupiny tvorili, aké úlohy mali vykonávať a ako konkrétne ich mal obžalovaný riadiť. Taktiež poukázal na skutočnosť, že obž. Ing. B. H., rod. Z. sa dopustila konania, ktoré bolo uvedené v obžalobe, no súd týmto konštatoval, že si iba plnila svoje pracovné povinnosti a jej konanie nenesie znaky trestného činu pre absenciu vedomostnej zložky o tom, že cieľom týchto obchodov malo byť neoprávnené uplatnenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty. Obžalovaný poukázal v tejto súvislosti, že jeho postavenie finančného riaditeľa, ktorý sa zúčastňoval porád vedenia, čo súd vyhodnotil ako dôkaz jeho vedomostí o trestnej činnosti, a zároveň ako dôkaz proti nemu použil výpoveď obž. Ing. B. H., rod. Z., že dostala pokyny pri svojej práci od obž. F. R. st. Práve pozícia finančného riaditeľa mu dovoľovala dávať pokyny účtovníckam, ktoré však na druhej strane z titulu odborného výkonu svojej práce mali dbať na zákonnosť účtovných operácií.

Obž. F. R. st., uviedol, že v priebehu celého konania nebolo preukázané, že vytvoril reťazec firiem, alebo dal pokyn na predaj a nákup tovaru medzi uvedenými obchodnými spoločnosťami a to dokonca ani medzi obchodnými spoločnosťami C. a.s. a M. s.r.o. Ani jeden doklad nie je obžalovaným vystavený, podpísaný ani parafovaný. Žiaden svedok, ani obžalovaní nepotvrdili, že s dokladmi

akýmkoľvek spôsobom disponoval obžalovaný, a táto skutočnosť nevyplýva ani z iných dôkazov. Prvostupňový súd nedostatok dôkazov o zainteresovanosti obžalovaného v danej veci nahradil nezákonnou argumentáciou, že obžalovaný riadil nezistené osoby. Obž. H. Y. vo svojich výpovediach opakovane uviedol, že obchod s práškovou meďou a niklovým drôtom organizoval obž. E. D. a on obžalovaný iba riešil finálnu časť obchodov - umiestnenie „do trejdu“. Dôkazy ohľadne niklového drôtu pochádzajú z obdobia 12/2011, resp. 2012, teda z obdobia po spáchaní údajného skutku. Taktiež poprel akýkoľvek svoj vplyv na fungovanie spoločnosti F. V. s.r.o. Obž. M. A. nikdy nevyvrátil skutočnosť, že by neriadil spoločnosť samostatne, bez jeho vplyvu ako obžalovaného.

Obž. F. R. st., uviedol, že obžaloba vychádza zo záverov daňových kontrol obsiahnutých v protokoloch z daňových kontrol a rozhodnutí o vyrubení dane, vykonaných v spoločnostiach M. s.r.o. a C. a.s., ktoré sú nezákonné a nemožno tieto tvrdenia využiť v rámci trestného konania. Prvostupňový súd sa pri dokazovaní pridržiaval postupu správcu dane a vo veci prijal rovnaký záver a to napriek tomu, že na rozdiel od správcu dane mal za preukázanú existenciu tovaru - práškovej medi. Vylákание nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty z dôvodu neuskutočnenia zdaniteľného plnenia nebol úkonom obžalovaného, ale spoločnosť M. s.r.o. a C. a.s.

Obž. F. R. st., uviedol, že bol len finančný riaditeľ, predseda dozornej rady, hlavný akcionár, resp. spoločník spoločnosti. Podľa ustanovení Obchodného zákonníka mu nevyplývala žiadna povinnosť, z ktorej by bolo možné vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť za spáchané skutky. Predstavenstvo ako štatutárny orgán akciovej spoločnosti, či konateľ ako štatutárny orgán spoločnosti s ručením obmedzeným koná v jej mene, plnenie povinností v medziach jej pôsobnosti je obsahom vnútorného vzťahu členov predstavenstva. Uviedol, že v jeho prípade nie je naplnený obligatórny znak skutkovej podstaty trestného činu - subjekt ako osoba, ktorá svojím konaním uskutočnila všetky znaky trestného činu v súvislosti s ktorým, tak nemôže byť preukázaná ani subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu. Je toho názoru, že nebolo preukázané, že on ako obžalovaný mal sám povinnosť kontrolovať účtovné doklady alebo daňové priznania alebo aby mal priamy dosah na činnosť spoločnosti bezprostredne predchádzajúcu podaniu daňového priznania.

Obž. F. R. st., uviedol, že on ako obžalovaný bol v obdobnej daňovej veci oslobodený spod obžaloby rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 5Tk/4/2018 z 18. marca 2019, pričom použil rovnaké právne argumenty ako v predmetnej veci. Keďže v danej veci došlo v protichodnému rozhodnutiu, bol porušený princíp právnej istoty a tým aj jeho základné práva. Obžalovaný nemal detailné informácie o obchodoch, ale na základe jemu dostupných informácií logicky sporné obchody vyhodnotil ako ekonomicky výhodné. Podľa jemu dostupných informácií by bol tovar kúpený za skutočnú hodnotu a mohol byť ekonomicky dobre zhodnotený využitím tzv. „trejdových“ obchodov, ktoré poskytovali banky ako dôveryhodné inštitúcie. Využitie tovaru ako aj obchod s ním zároveň vytváral absolútne reálne predpoklady na zaplatenie kúpnej ceny. Tieto obchody nakoniec neboli dokončené aj pre zásah OČTK. Obžalovaný nesúhlasí so záverom, že hlavne on mal z nezákonných obchodov finančný prospech. Prostriedky, ktoré boli vyplatené boli použité na chod spoločnosti. Obžalovaný má značné záväzky, ktoré ho majetkovo zaťažujú, preto ak by mal z toho finančný prospech, logicky by tieto záväzky vyplatil.

Obž. F. R. st., namietal, že na prvom hlavnom pojednávaní konanom 22. novembra 2018 sa 4 obžalovaní nedostavili na pojednávanie. Súd vylúčil obžalovaných F. R. st., E. D., C. Y. a Ing. F. R. ml. na samostatné konanie pod sp. zn. BB-4T/38/2018, nakoľko sa títo nedostavili na hlavné pojednávanie, hoci naň boli riadne predvolaní. Na tomto hlavnom pojednávaní súd vypočul obž. H. Y. Na ďalšom pojednávaní 4. decembra 2018 súd uznesením podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku spojil trestnú vec obž. F. R. st., obž. E. D., obž. F. R. ml. a obž. C. Y. naspäť k trestnej veci vedenej pod sp. zn. BB-4T/30/2018. V súvislosti s vyššie uvedeným poukazuje obžalovaný na skutočnosť, že voči nemu sa hlavné pojednávanie začalo až 4. decembra 2018 a teda súd pri hodnotení dôkazov mal prihliadať len na dôkazy vykonané od tohto momentu. Uviedol tiež, že bol porušený princíp kontradiktórnosti, keď boli na hlavnom pojednávaní 6. decembra 2018 prečítané zápisnice o výsluchu svedkov Dr. U. E. H. a V. R., hoci títo so súdom komunikovali. Obdobne súd postupoval pri prečítaní výpovede svedka H. Y..

Obž. F. R. st., taktiež poukázal na skutočnosť, že od spáchania skutkov až po vydanie prvostupňového rozsudku uplynulo viac ako 7 rokov, pričom počas celej doby spolupracoval s OČTK a konaniu sa nevyhýbal. Počas celej tej doby žije v právnej neistote. Dĺžka konania nebola spôsobená zložitou prípadu ani prieťahmi zo strany obžalovaného, preto prichádza do úvahy použitie § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, nakoľko došlo k porušeniu čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Obž. F. R. st. navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vrátil vec na nové rozhodnutie.

Obžalovaný Ing. F. R. ml. odvolaním napadol rozsudok špecializovaného trestného súdu v časti vo výroku o vine a výroku o treste, ako aj konaniu, ktoré mu predchádzalo. Obžalovaný v celom rozsahu poprel spáchanie skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Uviedol, že prvostupňový súd oprel svoje skutkové zistenia o skutočnosť, že mal prístup k bankovému účtu spoločnosti, pričom zdôraznil, že je bežné, aby mali vo veľkých firmách viaceré osoby prístup k účtu. Aj daňové priznanie podpísal na výslovné požiadanie druhého konateľa obž. JUDr. H. Y., ktorému dôveroval. Do celej situácie sa tak dostal omylom. Z jeho strany nešlo o prijatie žiadnej úlohy, nakoľko podpis na daňovom priznaní bral výlučne ako formálnu záležitosť bez vnímania širších súvislostí. V danom prípade ani neexistujú dôkazy, ktoré by nasvedčovali tomu, že mal vedomosť o tom, že môže spôsobiť porušenie záujmu chráneného Trestným zákonom a teda by bolo možné nepochybne ustáliť takúto formu nepriameho úmyslu. Otázka podpisu daňového priznania obžalovaným v súvislosti s neuhradením sumy 21.007.880,74,- € nemá žiadnu právnu ani logickú súvislosť. Deklarovanie zdaniteľného plnenia v daňovom priznaní nemá žiadnu súvislosť s okolnosťou, či došlo k úhrade alebo nie. Y. s.r.o., napokon ani nemal žiadnu povinnosť uhrádzať faktúru spoločnosti E. s.r.o., lebo spoločnosť E. s.r.o. dodala niklový drôt spoločnosti C. a.s. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva, prečo súd argumentuje, že M. s.r.o. neuhradil spoločnosti E. s.r.o. faktúru, ak M. s.r.o. takúto povinnosť nemal. Obžalovaný ako štatutárny orgán vykonával v rámci spoločnosti všetky úkony, vrátane dispozície s finančnými prostriedkami, preto je táto skutočnosť vo vzťahu ku skutku bezpredmetná.

Obž. Ing. F. R. ml., uviedol, že dôkazy ohľadne niklového drôtu pochádzajú z obdobia 12/2011, resp. 2012, teda z obdobia po spáchaní údajného skutku, preto dôrazne namieta, aby boli použité proti nemu. Obžalovaný zároveň poukázal na skutočnosť, že súd sa opiera o nezákonné vykonané dôkazy - odposluchy, ktoré boli zabezpečené pred začatím trestného stíhania vo veci v rámci inej trestnej veci. Bankové výbery nemožno bez preukázania ďalších skutočností vyhodnotiť ako dôkaz voči jeho osobe. Tieto finančné prostriedky boli použité na chod spoločnosti. Obžalovaný nemal podľa svojich schopností a možností ako zistiť, že sa jednalo o fiktívne záúčtované doklady. Taktiež nebolo preukázané, že by sa obžalovaný nejakým spôsobom podieľal na procese zabezpečovania fiktívnych dokladov potrebných na vylákание nadmerného odpočtu DPH.

Obž. Ing. F. R. ml., ďalej uviedol, že na prvom hlavnom pojednávaní konanom 22. novembra 2018 sa 4 obžalovaní nedostavili na pojednávanie. Súd vylúčil obžalovaných F. R. st., E. D., C. Y. a Ing. F. R. ml. na samostatné konanie pod sp. zn. BB-4T/38/2018, nakoľko sa títo nedostavili na hlavné pojednávanie, hoci naň boli riadne predvolaní. Na tomto hlavnom pojednávaní súd vypočul obž. JUDr. H. Y. Na ďalšom pojednávaní 4. decembra 2018 súd uznesením podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku spojil trestnú vec obžalovaných F. R. st., E. D., F. R. ml. a C. Y. naspäť k trestnej veci vedenej pod sp. zn. BB-4T/30/2018. V súvislosti s vyššie uvedeným poukazuje obžalovaný na skutočnosť, že voči nemu sa hlavné pojednávanie začalo až 4. decembra 2018 a teda súd pri hodnotení dôkazov mal prihliadať len na dôkazy vykonané od tohto momentu. Obžalobe sa nepodarilo preukázať spáchanie trestného činu organizovanou skupinou. Uviedol, že neexistujú žiadne dôkazy, že by bol riadený ako podriadený v rámci organizovanej skupiny.

Obž. Ing. F. R. ml., taktiež poukázal na skutočnosť, že od spáchania skutkov až po vydanie prvostupňového rozsudku uplynulo viac ako 7 rokov, pričom počas celej doby spolupracoval s OČTK a konaniu sa nevyhýbal. Počas celej tej doby žije v právnej neistote. Dĺžka konania nebola spôsobená

zložitou prípadu ani priťahmi zo strany obžalovaného, preto prichádza do úvahy použitie § 39 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, nakoľko došlo k porušeniu čl. 6 ods. 1 Dohovoru.

Obž. Ing. F. R. ml., navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vrátil vec na nové rozhodnutie.

Obžalovaný JUDr. H. Y. odvolaním napadol rozsudok špecializovaného trestného súdu tak vo výroku o vine, ako aj výroku o treste ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Svoje odvolanie odôvodnil tak, že zo znaleckého skúmania vyplynulo, že s výnimkou daňového priznania pri skutku A, C podanej obžaloby, žiadnu z týchto listín nevyhotovil. Väčšinu z týchto listín mala vyhotoviť jedna a tá istá osoba. Súd sa však touto skutočnosťou vôbec nevysporiadal. Je zrejmé, že ak by chcel spáchať tento úmyselný trestný čin, bezpochyby by podpísal celý rad podkladov potrebných na spáchanie takého trestného činu. Obžalovaný uviedol, že nemal ani motív, pretože nedisponoval finančnými prostriedkami a ani ich z účtov spoločnosti nevyberal. Okrem platu nepoberal žiadny ďalší príjem. Pri podpise daňových priznaní sa vždy spýtal obž. Ing. B. H., rod. Z., či je všetko v poriadku. Je otázne, či nebol sám uvedený do omylu pri podpisovaní predmetných daňových priznaní. Nemožno pričítať zavinenie štatutárneho orgánu, ktorý podpísal daňové priznanie, ktorému predchádzal celý rad falošných podpisov. Súd pri uznaní viny vychádzal u neho z nesprávneho hodnotenia dôkazov.

Obž. JUDr. H. Y. uviedol, že trest uložený súdom prvého stupňa je neprimerane prísny a so zreteľom na okolnosti prípadu bolo možné použiť ustanovenie § 39 Trestného zákona. Na záver odvolania obžalovaný zopakoval námietky uvedené v jeho záverečnej reči. Obžalovaný je presvedčený, že prokuratúra neuniesla dôkazné bremeno, čo sa najvýraznejšie prejavilo v nepreukázaní úmyselného konania z jeho strany na trestných činoch kladených mu za vinu a to ani vo forme nepriameho úmyslu.

Obž. JUDr. H. Y. navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný M. A., odvolaním napadol rozsudok špecializovaného trestného súdu tak vo výroku o vine, ako aj výroku o treste, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Svoje odvolanie odôvodnil tak, že v trestnom konaní nebol produkovaný žiaden dôkaz proti jeho osobe o tom, že by spáchal trestný čin. V rámci konania proti jeho osobe neboli produkované také dôkazy, ktoré by nespochybniteľným spôsobom preukázali, že spáchal skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Za F. s.r.o. robil iba také uvážené rozhodnutia, ktoré neporušili žiadne právne predpisy. Do tohto obchodu sa F. s.r.o. dostala na základe toho, aby sa zvyšoval obrat na účte spoločnosti a tým sa stala spoločnosť úveru schopnou. Keby mal vedomosti o fiktívnom charaktere obchodu je isté, že sa ho nezúčastní. Spoľahol sa na informácie od obž. E. D., p. JUDr. E. H. a obž. JUDr. H. Y., že sa jedná o seriózný obchod, čo bolo dokladované certifikátom spoločnosti z Nemecka. So všetkými činnosťami v súvislosti s týmto obchodom sa zaoberali výlučne jednotliví zamestnanci a štatutári C. a.s. a sám neuplatnil nárok na vrátenie nadmerného odpočtu DPH za november 2011, daňové priznanie k DPH za toto obdobie ani nepodpísal. Nikdy nemal v úmysle spôsobiť svojím konaním porušenie alebo ohrozenie chráneného záujmu. V jeho konaní taktiež absentuje psychická zložka ako vôľa spojená s fyzickým prejavom neoprávnene uplatniť nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty alebo skrátiť daň a spôsobiť tak škodu. V podstate bol uvedený do omylu preto, ani nemohol spáchať skutok po subjektívnej stránke. Taktiež poukázal na dĺžku konania, ktorá nebola spôsobená priťahmi ani obštrukciami na strane jeho ako obžalovaného.

Obž. M. A. navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v napadnutej časti jeho odvolaním zrušil a oslobodil ho spod obžaloby.

Obžalovaný E. D. sa vyjadril k odvolaniu prokurátora a uviedol, že odvolanie prokurátora sa zameralo na tie isté dôvody a závery, ako uvádzal pred súdom prvého stupňa. So všetkými dôvodmi sa súd riadne zaoberal a aj ich dostatočne odôvodnil. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že v čase keď sa mali stať jednotlivé skutky v danej spoločnosti ani vôbec nebol. V predmetnom konaní

jednoznačne preukázal, že sa na páchaní trestnej činnosti vôbec nepodieľal. Vzhľadom na všetky skutočnosti a dôkazy, ako aj na to, že odvolanie prokurátora neuvádza žiadne konkrétne skutočnosti a predovšetkým žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli na hlavnom pojednávaní vykonané, považuje rozsudok za dostatočne odôvodnený, vecne a právne správny, preto navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Obžalovaný C. Y. sa vyjadril k odvolaniu prokurátora a uviedol že, k jeho osobe sa uvádzajú iba skutočnosti týkajúce sa záverov vykonanej prehliadky osobného motorového vozidla, pri ktorej boli nájdené listinné dôkazy a zaistený počítač údajne preukazujúce jeho vinu. Uvedené dôkazy žiadnym spôsobom nepreukazujú, že sa osobne mal podieľať na páchaní trestnej činnosti uvedenej v obžalobe. Práve naopak, počas konania nebola jeho vina preukázaná. Rozsudok prvostupňového súdu považuje za vecne a právne správny, a preto odvolaciemu súdu navrhol, aby odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné.

XX

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a po vykonaní takto vymedzeného prieskumu dospel k záveru, že odvolania obžalovaných F. R. st., F. R. ml., JUDr. H. Y., M. A. a prokurátora sú dôvodné.

Odvolací súd z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní pred špecializovaným trestným súdom a na základe odvolaní podaných obžalovanými a prokurátora zistil, že napadnutý rozsudok je nutné zrušiť v celom rozsahu z dôvodov § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. e) Trestného poriadku pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby, pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení a preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, pre pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať a vykonať ďalšie dôkazy a uložený trest je neprimeraný.

Zároveň odvolací súd rozhodol podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku o vrátení veci špecializovanému trestnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, keďže doplnenie konania odvolacím súdom by bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom, a to riadiac sa nasledovným:

Jednou zo základných zásad trestného konania je zásada voľného hodnotenia dôkazov ustanovená vo vyššie citovanom § 2 ods. 12 Trestného poriadku, podľa ktorej má súd hodnotiť dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstarala strana alebo súd. Táto základná zásada trestného konania musí byť realizovaná v obsahu vyhotovenia konkrétneho meritórneho rozhodnutia, z ktorého musí byť zrozumiteľne a preskúmateľne zistiteľné, akým spôsobom súd vyhodnotil v trestnom konaní získané a vykonané dôkazy a ako dospel k svojmu rozhodnutiu, pričom má svoj zákonný odraz vo formálnych požiadavkách kladených na vyhotovenie rozsudku, a síce podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku musí súd uviesť:

- ktoré skutočnosti vzal za dokázané,
- o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera,
- akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov,
- ako sa súd vyrovnal s obhajobou,
- prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov,
- akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných

ustanovení zákona v otázke viny a trestu, pričom ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva požiadavka, aby každé rozhodnutie bolo dostatočne a presvedčivo odôvodnené, keďže rozhodnutie by malo byť zákonné a spravodlivé (z pohľadu výroku) a presvedčivé (z pohľadu odôvodnenia). Odôvodnenie rozhodnutia má presvedčiť o opodstatnenosti výrokov rozhodnutia z hľadiska vecnej správnosti, zákonnosti a spravodlivosti. Riadne odôvodnenie rozhodnutia má vplyv jednak na možnosť uvádzať návrhy a argumenty procesnými stranami s tým, aby bolo k nim zaujaté stanovisko v odôvodnení rozhodnutia, resp. na možnosť účinne napadnúť rozhodnutie opravným prostriedkom, jednak na zabránenie tomu, aby bolo rozhodnutie arbitrárne, resp. naopak, aby bolo rozhodnutie preskúmateľné. V tejto súvislosti netreba opomenúť na tú skutočnosť, že súčasťou práva na spravodlivý proces je právo obžalovaného na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

Odvolací súd uvádza, že podľa ustálenej súdnej praxe zo zásady spravodlivého súdneho konania, ktorú treba odvodiť z čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, vyplýva nutnosť, aby v súdnom rozhodnutí odôvodnenie výroku o vine zo spáchania skutku napĺňajúceho trestný čin, zodpovedalo požiadavke preukázania zákonných znakov trestného činu mimo rozumných pochybností a ak je odôvodnenie výroku o vine vo vzťahu k niektorému zo zákonných znakov trestného činu nepreskúmateľné, takéto odôvodnenie je z hľadiska spravodlivého súdneho konania ústavne neudržateľné.

Podstatu odvolacích námietok prokurátora tvorí spochybňovanie zisteného skutkového stavu prvostupňovým súdom, tým že nesprávne vyhodnotil dôkazy, na základe ktorých oslobodil spod obžaloby obžalovaných E. D., C. Y. a Ing. B. H., ako aj výška trestu uloženého pre obžalovaného F. R. ml.

Odvolací súd zistil po oboznámení sa s obsahom spisu v spojení s odôvodnením rozsudku napadnutým odvolaniami, ako aj obsahom podaných odvolaní vo vzťahu k vyššie uvedenej všeobecne platnej povinnosti súdu postupovať pri hodnotení dôkazov dôsledne, starostlivo a s poukazom na všetky v konaní zákonne získané a použiteľné dôkazy obligatórne vyjadreného starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu to, že špecializovaný trestný súd pri plnení takto vymedzenej povinnosti riadiť sa pri ustálení skutkových záverov vyššie špecifikovanými požiadavkami nepostupoval dôsledne a dopustil sa zásadných pochybení, ktoré majú za následok nelogickosť a v konečnom dôsledku nedostatočnú preskúmateľnosť odvolaniami napadnutého rozsudku.

Tento záver odvolacieho súdu platí aj na odôvodnenie skutkových zistení, resp. samotné konštatovania skutkových zistení zo strany špecializovaného trestného súdu, pri preskúmaní, ktorých možno konštatovať viaceré nejasnosti ohľadom úplnosti a presvedčivosti úvah, ktorými sa špecializovaný trestný súd spravoval pri finálnom zhodnotení vykonaného dokazovania a na podklade ktorých dospel k skutkovému stavu tak, ako je tento podrobne opísaný v úvode tohto rozsudku. Uvedené rovnako platí tak vo vzťahu k tzv. ťažiskovým skutkovým zisteniam špecializovaného trestného súdu vo vzťahu k ustáleniu skutkového deja prima facie, ako aj čiastkovým, izolovane síce čo do intenzity nie tak výrazných, avšak v súhrne jednoznačne zakladajúcich dôvodnú pochybnosť o úplnosti a správnosti zistenia skutkového stavu v rámci vyššie poukázaných kritérií.

Inak povedané, skutkové zistenia vyjadrené v odôvodnení rozsudku špecializovaného trestného súdu napadnutého odvolaniami prokurátora, ale aj obžalovaných trpia v dôsledku nedostatočne starostlivo vykonaného uváženia všetkých okolností prípadu viacerými závažnými rozpormi a medzerami medzi nimi, na podklade čoho nemožno označiť špecializovaným trestným súdom formulované skutkové zistenia za logicky udržateľné. Naopak, v podstatných častiach sa javia ako neúplné a opomínajúce viacero pre objasnenie skutkového stavu dôležitých okolností, ktoré navyiac nemajú odraz ani v odôvodnení rozsudku špecializovaného trestného súdu napadnutom odvolaniami obžalovaných a

prokurátora. Uvedené je potom v prirodzenom rozpore s vyššie uvedeným obsahom § 168 a nasl. Trestného poriadku.

Po preštudovaní spisového materiálu, samotného rozsudku špecializovaného trestného súdu a všetkých podaných odvolaní, odvolací súd dáva špecializovanému trestnému súdu do pozornosti najmä nasledovné skutočnosti:

K odvolaniu prokurátora a k osobe obž. E. D.:

Odvolací súd uvádza, že z výsluchu obž. E. D. konaného na hlavnom pojednávaní 4. decembra 2018 (č.l. 4442), na ktorom vypovedal zhodne ako pri svojom výsluchu obvineného zo 4. júna 2016 (zv. č. 1, č.l. 287-296) okrem iného vyplynuli aj ďalšie nasledovné skutočnosti:

- „za V. J. sme rokovali s pánom J. (J. podvedený v ČR na overenie podpisu); pán J. doviezol práškovú med' na aute O. G., ktoré mal v prenájme (od obžalovaného D.) od 1.7.2011 do 30.9.2011. (č.l. 292)"
- „, prášková med' bola predaná zo C. a.s. do M.. Dozvedel sa, že obchod prebehol tak z toho dôvodu, že firma C. nemala dobré ekonomické ukazovatele na získanie úveru, tak pán F. R. st. chcel zvýšiť obrat firmy takýmto krokom. (č.l. 290)" Následne pri jeho ďalšom výsluchu konanom dňa 13. februára 2015 obžalovaný uviedol „že nemá vedomosť, kto rozhodol o predaji medi zo C. L. a.s. do M. (č.l. 300)"

Odvolací súd poukazuje na SMS správy z telefónu NOKIA 6300, ktorý bol znalecky skúmaný znalcom Ing. K. D. (čítanie znaleckého posudku spolu s výsluchom znalca vykonaný na hlavnom pojednávaní 6. decembra 2018 č.l. 4460), z ktorých je potrebné poukázať najmä na:

správu p.č. 7 uvedená v znaleckom posudku X/XXXX „E. mail je "H. Y." D.@zoznam.sk E.. Posur to ked sa da lebo ma vyvolava p. Y.. On s tym papierom musi ist este do polska. Opytaj (č.l. 947)
- sms správa p.č. 8: „sa este na med katodovu - 99,99 a granulat striebra. Cau" (č.l. 948)
- sms správa p.č. 9: „P. Y. asi 10-15 min som hovoril s D. on tiež je nazlosteny lebo uz to mal mat a vam to poslat. H." (č.l. 948)
- sms správa p.č. 10: „E. prosim ta posli sms alebo zavolaj p. Y. XXXXXXXXXXXX lebo prideme o obchod. Prever aj nove 2 prvky. Daj vediet. E." (č.l.948)
- sms správa p.č. 11: „H. stratime obchod za par milionov (med-niekl) volaj E. surne. E." (č.l. 948)
- sms správa p.č. 21: „E. volaj mi ci bude 10 kg niklu minimalne. Ci bude aj prasok a kolko. E. vsetky papiere, skr, certifikat kvality a depozit musi byt na nasu firmu (ziad" (č.l. 948)
- sms správa p.č. 22: „na M. alebo ina firma). Papiere- prilohy co som ti poslal musi vyplnit nasa firma (nie tvoj kolega) musia byt podpísane majiteľom firmy a statutarom" (č.l. 948)
- sms správa p.č. 23: „s nasim razitkom firmy na hlavickovom papieri. A len oni dvaja pojdu podpísat. Bud v kontakte." (č.l. 948)
- sms správa p.č. 54: „E. prosim zavolaj na cislo XXXXXXXXXXXX- O. J., ohladom vlasu. Je zaujem. Chcu vediet cenu. Vie o tebe, ze budes volat. Dik. Ja som v nemocnici." (č.l. 967)
- sms sprava p.č. 64: „povec este E. ze zajtra asi pride J. ohladom medi. Ma mi este volat" (č.l. 967)
- sms správa p.č. 85: „E. ms nieco nove ohladom foto? Maximum do nedele by to malo byt. Ked to nebude, tak treba tam ist a urobiť to aby sme neprisli o obchod." (č.l. 969)

Navyše odvolací súd poukazuje na prepisy hovorov vykonaných odpočúvaním, ktoré podľa názoru odvolacieho súdu boli zákonné, a o zákonnosti ktorých, sa bude odvolací súd venovať nižšie, a preto ich bolo možné použiť ako dôkaz. Ide o nasledovne hovory:

- hovor č. 77 z 28. decembra 2011 prehratý na hlavnom pojednávaní z 6. februára 2019 (č.l. 4874): „Ja som mal s vaším kolegom D. rozdiskutovanú nejakú obchodnú transakciu s niklom a sa mi pán D. už nejaké dva dni neozýva pracovné, neviete či s tým niečo je alebo sa mu niečo stalo?" (č.l. 1304)
- hovor č. 1207 z 1. februára 2012 prehratý na hlavnom pojednávaní z 23. januára 2019 (č.l. 4861): „nejdem teraz a keď pojdem ta len dole, no a čo do piči zase chcú tak oni tam nemajú čo hľadať, jaj síce teraz na druhú firmu lebo F....ta ja to vedel že to len tak ne toto, to sú takí kokoti ten E. s tým F. to sú,

to sú chuji no, čo ti mám povedať" (č.l. 1357)

- hovor č. 1219 z 1. februára 2012 prehratý na hlavnom pojednávaní z 6. februára 2019 (č.l. 4874): „a spisujú všetky materiály eseročky hej berú...jáj, čiže toto čo z F. tak aj z eseročky hej...áno áno, no tak som sa ho pýtal, on mi hovoril, že jako, no čo sme včera obštrukcie robili...no že bolo treba..." (č.l. 1360)

- hovor č. 1385 z 6. februára 2012 prehratý na hlavnom pojednávaní z 23. januára 2019 (č.l. 48612): „asi ti dám oného E. nech ti povie...počúvaj O. mi vravel len on ti to nevie po slovensky povedať, aby si aj ty vedel, že tá veľká faktúra čo je s tej L. firmy, takže dojde opravená doporučenou poštou niekedy v štvrtok alebo v piatok lebo bola tam chyba v identifikačných údajoch, len aby si vedel o tom hej?" (č.l. 1364)

- hovor č. 3291 z 17. marca 2012 prehratý na hlavnom pojednávaní zo 6. februára 2019 (č.l. 4874): „ja som v ohrození, ja sa nenechám potopiť, ja som chcel, aby táto výpoveď bola jednotná, aby neuškodila mne ani vám...no teraz povedz F., že chcem po F. zaplatiť svojho právnika a svojho prekladateľa a chcem doplatiť tri tisíce euro, to je všetko čo po ňom chcem...a budem vypovedať tak, že budem držať pysky, že to bude v poriadku...a keď ne, toto nebude, ja na svoje náklady tam budem musieť ísť, ja sa obhájam ale jeho potopím" (č.l. 1386)

- hovor č. 1724 z 23. apríla 2012: „to je v poriadku ja tlačím M. teda ja aj v piatok som s ním bol, hovoril že akonáhle mu vyplatia tak on rovno prepošle peniaze" (č.l. 1442)

Odvolací súd navyše dáva do pozornosti najmä nasledovné výpovede svedkov:

- výpoveď svedka H. Y. z 14. januára 2015 prečítaná na hlavnom pojednávaní konanom 27. februára 2019 (č.l. 4959): „nie sú mu známe iné spoločnosti iba tá, za ktorú jednal D." (č.l. 626); „Ja som sa bavil jedine s pánom D., jedine telefonicky, koľkokrát to si už nepamätám. Nemohlo to byť moc krát, nakoľko tej medi ani prášku nebolo, tak sa nebolo o čom baviť" (č.l. 627)

- výpoveď svedka Ing. J. S. zo 6. marca 2015: „pozná D., s ktorým si vyká, dňa 26.8.2011 bol v kontakte mailovo s D. a H. ohľadom predaja práškovej medi, oslovil ho H. H. s ním komunikoval ohľadom práškovej medi prostredníctvom SMS. Z adresy D.@R..sk mu prišli dve rovnaké fotky označené ako „Foto cu" plastových debien, asi s práškovou meďou spolu s Novým časom". (č.l. 698-699)

- výpoveď svedka A. Y. na hlavnom pojednávaní z 17. januára 2019 (č.l. 4821) zhodná s výpoveďou svedka z 17. marca 2015: „stretol sa s pánom D. niekedy v decembri v hoteli L., s tým, že majú záujem o obchodovanie s niklovým drôtom, pričom mu povedal o firme C. s.r.o., ktorá má taký drôt a vie nikel aj doviezť. Pripravil zmluvu medzi firmou C. a E. a odoslal tento návrh zmluvy D. dňa 21.12.2011. D. sa mi neozval hoci sa vyhovoril, že v decembri bol lyžovať a nemal čas. Firmu E. kázal dať na zmluvu D.. Certifikát od firmy A. potvrdzujúci existenciu niklového drôtu, ktorý mal od F. (majiteľ C.) poslal D. 12.12.2011." (č.l. 712-713),

- výpoveď svedka A. F. z 17. júna 2015 prečítaná na hlavnom pojednávaní z 17. januára 2019 (č.l. 4820): „pozná R. aj D., stretli sa spolu viackrát v L.. D. so R. hovorili, že sú z veľkej firmy z F. a zaoberajú sa obchodom so železom a drahými kovmi. Styčným dôstojníkom na odpredaj vecí bol D., jeho nadriadeným bol R.." (č.l. 755)

Odvolací súd dáva tiež do pozornosti, že obž. E. D. navyše usvedčujú z jeho participácie na jednotlivých skutkoch aj obžalovaní F. R. st., JUDr. H. Y., M. A., ktorí uviedli, že to bol práve obž. E. D., ktorý organizoval obchody ohľadom medeneho prášku a niklového drôtu, pričom obž. M. A., vypovedal, že sa spolahol na informácie ohľadom vierohodnosti obchodov od obž. E. D. a obž. JUDr. H. Y..

Z vyššie uvedených dôkazov vyplýva, že špecializovaný trestný súd opomenutím týchto dôkazov (v prípade zvukových záznamov neprihliadal na tie, ktoré boli vykonané pred 7. februárom 2012) nesprávne vyhodnotil postavenie obž. E. D. v rámci jednotlivých skutkov.

Odvolací súd sa nemôže stotožniť s odôvodnením prvostupňového súdu, že „obhajoba obžalovaného o jeho účasti na rôznych rokovaniach, ktorých sa zúčastnil s obž. F. R. st. nevyznela nedôveryhodne v tom smere, že vďaka tomu disponoval možno väčším množstvom informácií ako konatelia dotknutých

spoločností. Okrem absencie dôkazov, ktoré by preukazovali subjektívnu stránku konania obž. E. D. tak, ako ju opísala obžaloba si je potrebné uvedomiť, že obž. E. D. ani v jednom skutku, v čase jeho spáchania nebol štatutárnym zástupcom spoločnosti v tom smere, aby ju zastupoval a v jej mene neoprávnené uplatnil nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty".

Odvolací súd navyše upozorňuje, že obž. E. D. bol členom predstavenstva spoločnosti C. a.s. od 27. augusta 2011, ktorá bola v reťazci spoločností, ktoré sa podieľali na obchodoch s práškovou meďou a niklovým drôtom, preto záver špecializovaného trestného súdu, že obž. E. D. nebol štatutárnym orgánom žiadnej zo spoločností nemožno akceptovať. Z vyššie uvedených dôkazov je zrejme, že obž. E. D. spolu s obž. F. R. st. boli práve tí, ktorí celé tieto „trejdové obchody" vymysleli a riadili. Je prekvapujúce, že špecializovaný trestný súd, ale ani prokurátor, sa žiadnym spôsobom nevysporiadali s predmetnými skutočnosťami, ktoré sú významné pre samotné rozhodnutie pokiaľ ide o obž. E. D..

Záver odvolacieho súdu o oslobodení obž. E. D. spod obžaloby sa preto javí ako rozporný a nelogický.

K odvolaniu prokurátora k osobe obžalovanej Ing. B. H., rod. Z.:

Odvolací súd dospel k záveru, že dôkazy týkajúce sa obž. Ing. B. H., rod. Z. vyvolávajú veľké pochybnosti o vierohodnosti jej obhajoby (znalecké posudky z odboru písomoználectvo, podpisy na sporných faktúrach, dodacích listoch, ale najmä z hovoru č. 1872 z 17. februára 2012 vykonaného prehratím na hlavnom pojednávaní z 6. februára 2019: „no my sme do akciovky v siedmom mesiaci nakúpili z K. firmy jednej, ktorá sa nazýva V. J. tú práškovú meď a tam bola depéhačka asi okolo dva milióny a zrejme ten K. to nepriznal, to znamená, že oni majú podozrenie na to, že to bol podvod, to znamená, že oni nám tú depéhačku vrátili, ale v podstate teraz chce, aby sme mu im my teraz naspäť vrátili, lebo asi si myslia, že sme na to nemali nárok, keďže ten obchod neprebehol").

Najmä z uvedeného odposluchu vyplýva, že obž. Ing. B. H., rod. Z. vedela o obchode s meďou (kúpená z V. J. s.r.o., kde figuruje ako jediný konateľ J. J., a taktiež, že tento obchod neprebehol. Taktiež z výpovede, ako aj z obsahu odvolania obž. JUDr. H. Y., napr. vyplýva, že pri podpise daňových priznaní sa vždy pýtal obž. Ing. B. H., rod. Z., či je všetko v poriadku. V ďalšom konaní bude preto potrebné tieto rozpory odstrániť. Prvostupňový súd sa bude musieť zaoberať predmetnými skutočnosťami a ich dôsledným objasnením vo vzťahu k obž. Ing. B. H., rod. Z..

Odvolací súd dáva do pozornosti skutočnosť /bude úlohou súdu prvého stupňa toto preveriť/, že obž. JUDr. B. H. rod. Z. usvedčujú na participácii skutkov obžalovaní F. R. st., JUDr. H. Y., M. A..

K odvolaniu prokurátora k osobe obžalovaného C. Y.:

Odvolací súd uvádza, že v predmetnom konaní bude potrebné opätovne vykonávať dokazovanie, preto bude na úvahe prokurátora, či v konaní predloží také dôkazy, ktoré by v ich súhrne dali súdu ucelený a logický podklad na vyslovenie viny/neviny obž. C. Y..

Odvolací súd navyše upozorňuje, že úlohou prvostupňového súdu bude v ďalšom konaní vykonať dokazovanie ohľadne obž. C. Y. ku skutočnostiam fiktívnych dokladov, ktoré následne realizovala obž. Ing. B. H., rod. Z., ako aj jeho postavenie a jeho úlohu v jednotlivých skutkoch s poukazom na jednotlivé výpovede obžalovaných.

K odvolaniu prokurátora k osobe obžalovaného Ing. F. R. ml.:

Odvolací súd poukazuje v plnom rozsahu na svoje zdôvodnenie na str. 63 - 70 tohto uznesenia.

XX

K odvolaniu obžalovaných F. R. st., Ing. F. R. ml., JUDr. H. Y. a M. A.:

Odvolací súd v otázke uznania viny obžalovaných F. R. st., Ing. F. R. ml., JUDr. H. Y. a M. A. uvádza nasledovne:

K odvolaniu obž. F. R. st., odvolací súd uvádza:

Obhajoba obž. F. R. st., bola vyvrátená viacerými dôkazmi, ktoré vzal do úvahy špecializovaný trestný súd. Na posilnenie týchto tvrdení je však potrebné poukázať aj na výpovede:

- svedka A. F. poukázaniu vyššie,
- svedkyne X. z hlavného pojednávania konaného 4. decembra 2018 (č.l.4455 -4456), na ktorom vypovedala zhodne ako pri výsluchu svedka z 4. marca 2015, v ktorej uviedla: „R. st. bol finančný riaditeľ vedel o financiách, mal ich na starosti...boli to F. firmy, bola to všeobecne známa vec...” (riadenie firiem, určovanie štatutárov č.l. 514)
- výpoveď JUDr. H. z 30. marca 2012: „hlavné slovo vo všetkých spoločnostiach na R. st, on o všetkom rozhoduje, všetko finančne riadi, robí obchody s E. D. a A.. O.. V. s.r.o. je zapísaný ako majiteľ A., avšak o všetkom rozhoduje R. st.... o obchode s práškovou meďou vedel R. st a riadil ho D.. Aj obchod s niklom riadil D., avšak o všetkých obchodoch rozhoduje F. R. st.” (č.l. 412)
- výpoveď JUDr. H. z 2. augusta 2012: „pokyny na obchod s meďou a niklom mohli dávať iba R. st. a D., nik iný” (č.l. 438) (výpoveď na HP z 23. januára 2019 č.l. 4857-4864)
- výpoveď svedkyne Ing. G. V.A. z HP konaného 4. decembra 2018 (č.l.4447-4448) - „F. R. st. bol finančný riaditeľ a riadil spoločnosť. Ako finančný riaditeľ rozhodoval o financiách. Bez jeho povolenia sa neudiali žiadne úkony. Pre daňové priznanie sa zvykol zastaviť JUDr. Y. Do spoločnosti chodilo cca 50 faktúr za mesiac. Každú došlú faktúru prefotila a odovzdala pánovi R. st. ako finančnému riaditeľovi. On rozhodoval o ich úhrade. Tiež rozhodoval, ktoré faktúry majú byť zaúčtované” (č.l. 693)

Odvolací súd navyše k obhajobe obž. F. R. st. s tým, že o nákupe meďi rozhodoval iba obž. E. D., že on nevedel o množstve a cene, za ktorú sa má meď nakúpiť uvádza, že takéto tvrdenie je v rozpore so samotnou funkciou obž. F. R. st. (funkcia finančného riaditeľa a jediného akcionára spoločnosti), ktorého pri takomto objeme obchodov nebolo možné opomenúť, ako aj s výpoveďami obž. E. D., a obž. JUDr. H. Y. (finančné operácie vykonával F. R. st., ako jediný mal prístup ku všetkým účtom spoločnosti) a ďalších svedkov, ktorých výpovede sú vyššie uvedené.

K námietkam uvedeným v podanom odvolaní obž. F. R. st. a obž. F. R. ml. (námietky týchto obžalovaných boli v niektorých častiach totožné) a ostatných obžalovaných:

1. K námietke obž. F. R. st., o nezákonnosti záznamov telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 ods. 1 Trestného poriadku, ktoré boli získané v inej trestnej veci odvolací súd uvádza nasledovné:

Ustanovenie § 115 ods. 7 Trestného poriadku vyžaduje na použitie záznamu telekomunikačnej prevádzky ako dôkazu v inej veci, ako je tá, v ktorej sa odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vykonal, ako jedinou podmienku iba to, aby aj v tejto inej trestnej veci bolo vedené trestné konanie pre niektorý z trestných činov predpokladaných v § 115 ods. 1 Trestného poriadku (tzv. vecná súvislosť), t. j. pre niektorý z trestných činov (príp. viaceré), ktoré zákonodarca určil ako tie, ktoré odôvodňujú taký závažný zásah do práv dotknutých osôb, akým odpočúvanie nepochybne je (princíp proporcionality).

Slovo „súčasne“ použité v ustanovení § 115 ods. 7 Trestného poriadku sa viaže výlučne k Trestným poriadkom „požadovanej“ právnej kvalifikácii a nie k okamihu získania či použitia záznamu telekomunikačnej prevádzky, čo znamená, že také kvalifikácie konania, aká sa vyžaduje pre vydanie príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 ods. 1 Trestného poriadku, sa súčasne (zároveň) požaduje aj v inej trestnej veci, v ktorej taký príkaz vydaný nebol a v ktorej odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky nebol vykonávaný, avšak v ktorej sa legálnym spôsobom, pri dodržaní zákonom stanoveného postupu, získané informácie majú použiť.

Totožne treba vykladať aj obsahovo zhodné ustanovenia § 113 ods. 9, § 114 ods. 7 a § 118 ods. 7 Trestného poriadku upravujúce použitie záznamov zo sledovania, obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov a záznamov z porovnávaní údajov v informačných systémoch v iných veciach, než v ktorých boli získané.

Rovnaké kritéria, ako v predchádzajúcich právnych vetách, sa uplatnia aj vtedy, ak sa majú v trestnom konaní použiť ako dôkaz informácie získané použitím informačno-technického prostriedku podľa zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) v znení neskorších zmien a doplnkov. Aj v tomto prípade je použitie takto legálne získaných informácií ako dôkazov v trestnom konaní podmienené iba tým, že toto konanie je vedené pre taký trestný čin, v konaní o ktorom Trestný poriadok umožňuje použitie takých informačno-technických prostriedkov, ktorými boli informácie podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním získané, pripúšťa; to platí aj v situácii, keď sa informácie získané použitím informačno-technického prostriedku podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním nevzťahujú na dôvody jeho použitia uvedené v žiadosti (§ 7 ods. 2 veta druhá zákona o ochrane pred odpočúvaním). (stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj/46/2020 dosiaľ nepublikované)

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, ktoré bolo v predmetnej veci vydané príkazom Okresného súdu Košice, č. OS KE I-V-325-1/2011-4Ntt z 23. decembra 2011, príkazom Okresného súdu Košice, č. OS KE I-V-326-1/2011-4Ntt z 23. decembra 2011, príkazom Okresného súdu Košice, č. OS KE I-V-327-1/2011-4Ntt z 23. decembra 2011, špecializovaný trestný súd môže použiť ako dôkaz aj keď boli získané v inej trestnej veci (zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods.1, ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona) a v tomto bode tieto zvukové záznamy opätovne vykonať a použiť ako dôkaz.

2. K námietke obž. F. R. st., ohľadne nezákonnosti použitia protokolov z daňových kontrol odvolací súd uvádza nasledovné:

Nemožno sa stotožniť s námietkou obž. F. R. st., že protokoly z daňových kontrol sú nezákonné a nemožno ich použiť ako dôkaz v trestnom konaní. Špecializovaný trestný súd predmetné protokoly daňových kontrol vykonal ako listinný dôkaz v súlade s ustanovením § 269 Trestného poriadku. Tieto listinné dôkazy vyhodnotil v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom nemožno tvrdiť, že závery z protokolov by nie kriticky preberal do trestného konania. Na podporu vierohodnosti listinného dôkazu, pristúpil špecializovaný trestný súd aj k výsluchom svedkov - daňových kontrolórov, ktorí predmetné daňové kontroly vykonávali, čím dostal lepší hodnotiaci úsudok pre vyhodnotenie predmetných listinných dôkazov. Neobstojí námietka obžalovaného, že dané kontroly sú nezákonné, špecializovanému trestnému súdu ani odvolaciemu súdu neprináleží takéto hodnotenie, nakoľko by tak zasahoval do výkonu správy daňového orgánu, príp. správneho súdu. Z pohľadu trestného práva bol takýto dôkaz získaný legálne a vyhodnotený v zmysle Trestného poriadku, preto táto odvolacia námietka obž. F. R. st. neobstojí.

3. K námietke obž. F. R. st., ohľadne poukázania na rozsudok Okresného súdu Košice I, sp. zn. 5 Tk/4/2018 z 18. marca 2019 odvolací súd uvádza nasledovné:

K námietke obž. F. R. st., že bol v obdobnej daňovej veci oslobodený spod obžaloby rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 5Tk/4/2018 z 18. marca 2019, pričom použil rovnaké právne argumenty ako v predmetnej veci a keďže v danej veci došlo v protichodnému rozhodnutiu, bol porušený princíp právnej istoty a tým aj jeho základné práva.

Odvolací súd uvádza, že špecializovaný trestný súd nie je viazaný rozhodnutím iného súdu, ktorý rozhodoval podľa obžalovaného v obdobnej veci. Špecializovaný trestný súd, nemusí dospieť k zhodnému záveru, pokiaľ sa zaoberal všetkými dostupnými dôkazmi, svoj právny názor náležite

odôvodnil a následne je takýto jeho postup ústavne udržateľný a súladný s princípom právnej istoty.

4. K námietke obžalovaných F. R. st., Ing. F. R. ml., ohľadne porušenia práva na obhajobu odvolací súd uvádza nasledovné:

Právo obž. F. R. st., E. D., Ing. F. R. ml. a C. Y. na obhajobu bolo porušené procesným postupom špecializovaného trestného súdu, ktorý na prvom hlavnom pojednávaní konanom 20. novembra 2018 v zmysle § 21 ods. 1 Trestného poriadku vylúčil vec uvedených obžalovaných na samostatné konanie. Na predmetnom hlavnom pojednávaní vypočul obž. JUDr. H. Y. a prečítal výpovede obž. M. A. a obž. Ing. B. H. z prípravného konania. Následne na hlavnom pojednávaní konanom 4. decembra 2018 spojil podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku trestnú vec obž. F. R. st., E. D., Ing. F. R. ml. a C. Y. naspäť do pôvodnej veci. Hoci bola týmto obžalovaným na základe žiadosti obhajcov doručená kópia zápisnice z hlavného pojednávania konaného 20. novembra 2018, do skončenia konania pred prvostupňovým súdom nebolo umožnené obžalovaným F. R. st., E. D., Ing. F. R. ml. a C. Y. vyjadriť sa k predmetným výpovediam, resp. klásť obžalovaným otázky. Takýmto spôsobom špecializovaný trestný súd porušil ustanovenie § 2 ods. 7, § 271 ods. 1 Trestného poriadku. V ďalšom konaní bude potrebné zo strany špecializovaného trestného súdu toto pochybenie napraviť opätovným vykonaním predmetných dôkazov.

5. K námietke obžalovaných F. R. st., Ing. F. R. ml., JUDr. H. Y., M. A., o ich formálnom postavení ako štatutárnych orgánov odvolací súd uvádza nasledovné:

Námietky obžalovaných F. R. st., F. R. ml., JUDr. H. Y. a M. A. spočívajú v tom, že boli iba formálnymi štatutárnymi orgánmi, resp. majiteľ spoločnosti a finančný riaditeľ, ktorý o veciach nerozhodoval. K tomuto ich postaveniu sa viaže povinnosť odbornej starostlivosti resp. povinnosť riadneho hospodára. Členovia štatutárnych orgánov sú povinní vykonávať svoju pôsobnosť s náležitou (odbornou) starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov (akcionárov). Najmä sú povinní zaobstarat' si a pri rozhodovaní zohľadniť všetky dostupné informácie týkajúce sa predmetu rozhodnutia a dodržiavať bežný štandard obchodnej opatrnosti a minimalizácie rizika.

Takto konštruovaný princíp obchodného práva má z trestnoprávneho hľadiska význam či už v naplnení objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu, ako aj v naplnení subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu. Konanie štatutárov, resp. aj finančného riaditeľa vo forme vedenia účtovníctva, podpisovania faktúr a daňových priznaní, uplatnení nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty, pričom mali vedomosť o finančnej situácii predmetných spoločností dáva aj odvolaciemu súdu dostatočný predpoklad na konštatovanie, že štatutárni zástupcovia jednotlivých spoločností sa nemôžu vyvinieť iba strohým konštatovaním, že boli vo firmách iba formálne.

K odvolaniu obž. JUDr. H. Y., je potrebné uviesť že jeho trestnoprávna zodpovednosť bola preukázaná celým radom dôkazov, najmä výsluchmi spoluobžalovaných, svedkov, záznamami telekomunikačnej prevádzky, rôznymi podpísanými dokumentami, najmä daňových priznaní a mnohými ďalšími dôkazmi, ktoré správne vyhodnotil prvostupňový súd.

K odolaniu obž. M. A., je potrebné uviesť, že v podanom odvolaní dokonca sám konštatuje, že do obchodu sa spoločnosť F. V. s.r.o. dostala na základe toho, aby sa zvyšoval obrat spoločnosti a tým sa stala spoločnosť úveru schopnou. Obž. M. A. teda sám priznal „fiktívnosť“ predmetného obchodu za účelom zvýšenia „ratingu“ spoločnosti z pohľadu banky. Takéto konanie obž. M. A. nemožno ospravedlniť tým, že si v predmetnej veci neuplatnil nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty.

V ďalšom konaní bude úlohou súdu vyhodnotiť výpovede obž. JUDr. H. Y. a svedka H., z ktorých vyplynula participácia obž. M. A. na predmetných obchodoch. Odvolací súd tiež poukazuje na výpovede obž. Ing. B. H., rod. Z., z ktorých vyplynulo, že obž. M. A. jej dával pokyny a príkazy na vyhotovenie faktúr, dodacích listov, v obchode s niklovým drôtom, a tiež poukazuje na výpovede svedkov C. G. a V. R. ohľadne participácie obž. M. A. na jednotlivých skutkoch.

K odvolaniu obž. F. R. ml. odvolací súd navyše uvádza, že vina obžalovaného bola špecializovaným trestným súdom ustálená na základe vykonaného dokazovania.

Odvolací súd navyše dáva do pozornosti tiež skutočnosť, že obž. Ing. F. R. ml., bol disponentom účtu ČSOB banke vedeného na spol. D. F. s.r.o., a iba on vykonával hotovostné operácie. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že na predmetný účet bola prevedená čiastka 1.400 000, ktorá pochádzala z nadmerného odpočtu DPH za skutok v bode A) podpisy na prevodoch/

S poukazom na horeuvedené odvolací súd uvádza, že úlohou prvostupňového súdu v ďalšom konaní bude nevyhnutne vykonať, okrem už vyššie uvedeného, aj konfrontácie medzi všetkými obžalovanými F. R. st., JUDr. H. Y., Ing. F. R. ml., M. A. jednotlivo a navzájom, ktoré prispievajú k odstráneniu rozporov a nezrovnalostí, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, ale taktiež môžu /aj nové/ vyplynúť z doplneného dokazovania. Bude potrebné zamerať sa na postavenie jednotlivých obžalovaných vo firmách, ktoré boli súčasťou reťazca páchanej trestnej činnosti, ako, a to najmä, aj na ich participácie v konkr. skutkoch.

Rovnako uvedené, podobne v plnom rozsahu, platí vo vzťahu jednotlivých obž. F. R. st., JUDr. H. Y., Ing. F. R. ml., M. A. vo vzťahu k obžalovaným E. D., C. Y. a Ing. B. H., rod. Z.,

Rovnako uvedené, v plnom rozsahu, platí vykonanie konfrontácie navzájom u obžalovaných E. D., C. Y., Ing. B. H., rod. Z..

Odvolací súd vo vzťahu k obžalovaným E. D., C. Y., Ing. B. H., rod. Z., uvádza, že bude na jednej strane navyše úlohou prokurátora preukázať relevantné dôkazy /právne analýzy a právne rozборы konania obžalovaných/, o ktoré oprel svoje odvolanie a na strane druhej bude úlohou súdu tieto vyhodnotiť a len tak ustáliť otázku viny/neviny týchto obžalovaných.

XX

6. K námietke obž. F. R. st., F. R. ml., JUDr. H. Y., M. A. v otázke trestu odvolací súd uvádza nasledovne:

Pokiaľ ide o námietky obžalovaných F. R. st., F. R. ml., JUDr. H. Y. a M. A., že tresty uložené špecializovaným trestným súdom sú pre dĺžku konania v rozpore s čl. 6 ods. 1 Dohovoru, odvolací súd konštatuje, že táto námietka obžalovaných je dôvodná.

Špecializovaný trestný súd síce správne konštatoval, že trestné konanie, najmä prípravné konanie, trvalo neprimerane dlho.

Odvolací súd v zhode so špecializovaným trestným súdom uvádza, že v obžalobe chýbala podstatná náležitosť - stanovisko prokurátora k obhajobe obžalovaných, ako aj jeho právne úvahy. Prvostupňovému súdu nebol predložený jej rovnopis s úradným prekladom, hoci v osobe obž. M. A. ide o občana Maďarskej republiky, ktorý nerozumie slovenskému jazyku a prvostupňový súd musel prokurátora vyzývať na predloženie jej prekladu a čakať na jeho dodatočné doručenie, čo prispelo k celkovej dĺžke predmetného trestného konania. Tieto nedostatky prvostupňový súd s prihliadnutím na dĺžku prípravného konania, ktoré od spáchania skutkov do podania obžaloby (21. decembra 2011 - 10. septembra 2018) trvalo neprimerane dlho, 6 rokov a 9 mesiacov, neriešil odmietnutím obžaloby.

Navyše prvostupňový súd v rozsudku konštatuje konkr., že skutky musel oproti podanej obžalobe upraviť, nakoľko v skutkoch chýbali jeho základne charakteristiky, najmä čas spáchania skutku, riadny opis konania jednotlivých obžalovaných. Boli uvedené nesprávne sumy uplatnených odpočtov DPH, bez opory vo výsledkoch dokazovania v prípravnom konaní, ako miesto činu bola uvádzaná Česká republika.

Nesprávne však špecializovaný trestný súd aplikoval danú skutočnosť v rámci ukladania trestu.

Problematika rýchlosti súdneho konania (vrátane trestného) je predmetom ako vnútroštátnej právnej úpravy, tak aj medzinárodno-právnej, keďže právo jednotlivca na prerokovanie veci (vrátane trestnej) bez zbytočných prietáhov je chápané ako významné ľudské právo, ktoré je elementárnou súčasťou každého demokratického právneho štátu. Právo na prerokovanie veci v primeranej lehote (bez zbytočných prietáhov) je významnou procesnou zárukou, ktorá sa neoddeliteľne spája s právom na spravodlivý proces, a preto porušenie tohto práva, býva automaticky porušením práva na spravodlivý proces.

Podstatu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov vymedzil Ústavný súd SR nasledovne: „Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Nepostačuje, že štátny orgán vo veci koná. Ústavné právo na prerokovanie bez zbytočných prietáhov sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadne svojich práv. Konanie bez zbytočných prietáhov nie je možné presne časovo ohraničiť. Základným kritériom pri hodnotení prietáhov je zložitost' veci podmienená skutkovým stavom a platnou právnou úpravou konkrétnej veci." (II. ÚS 26/95)

Z uvedeného je zrejmé, že ani vykonávanie kvalitných úkonov, ktoré smerujú k rozhodnutiu veci (avšak bez vydania meritórneho rozhodnutia), ešte samo o sebe nenaplnia právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Až momentom nadobudnutia právoplatnosti vydaného meritórneho rozhodnutia vo veci sa definitívne odstraňuje stav právnej neistoty osoby. Samozrejme aj toto prejednanie a rozhodovanie musí byť uskutočnené v určitom časovom horizonte, ktorý je možné akceptovať s prihliadnutím na faktory, ktoré determinujú priebeh konania a rozhodovania, na ktoré bude poukázané nižšie.

Z čl. 48 ods. 2 Ústavy SR vyplýva, že právo na prerokovanie veci (vrátane trestnej) bez zbytočných prietáhov je ústavným právom každého jednotlivca, ktorého porušenie je právne priamo vynútiteľné prostredníctvom Ústavy SR. Na tomto mieste je možné poukázať na skutočnosť, že Ústava SR v čl. 48 ods. 2 pracuje s termínom „bez zbytočných prietáhov", z čoho rezultuje záver, že nie všetky prietahy v súdnom konaní sú neprípustné, ale neželané sú len tie prietahy, ktoré vzniknú zbytočne (neodôvodnene).

Právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je základné ľudské právo, ktoré patrí do množiny práv, ktoré sa spoločne označujú ako práva na súdnu a inú právnu ochranu (7. oddiel druhej hlavy Ústavy SR). To znamená, že právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov bezprostredne nadväzuje na právo domáhať sa súdnej (alebo inej právnej) ochrany v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, avšak na riadne naplnenie oboch týchto ústavných práv nepostačuje len oprávnenie obrátiť sa so svojou právnou vecou na súd, ale je nevyhnutné aj naplnenie ústavného oprávnenia, a to, domôcť sa reálnej súdnej ochrany v podobe meritórneho rozhodnutia v rozumnom čase.

Rovnako je potrebné konštatovať, že Trestný poriadok ako základný procesno-právny predpis upravujúci trestné konanie, vníma právo na prerokovanie veci v primeranej lehote (§ 2 ods. 7 Trestný poriadok) ako imanentnú súčasť práva na spravodlivý proces a zvyšuje ho na základnú zásadu trestného konania, čo je plne súladné aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru a čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

Zbytočné prietahy v súdnom konaní možno rozdeliť z dôvodu ich vzniku do dvoch skupín. Prvú skupinu prietáhov tvoria tie, ktoré vznikli v dôsledku nečinnosti príslušného štátneho orgánu, teda vtedy, keď konaniu orgánu nebráni žiadna zákonná prekážka. Druhým dôvodom zbytočných prietáhov je neefektívna činnosť konajúceho štátneho orgánu.

Z obsahu rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR a EŠLP sa postupne vytvorili kritéria, ktoré je nevyhnutné zohľadňovať pri posudzovaní skutočnosti, či v nastolenom prípade vznikli zbytočné prietahy, alebo nie. Ide o nasledujúce kritériá:

- zložitost' prejednávanej veci, v rámci ktorej sa prihliada na skutkový stav veci a jej právne posúdenie z hľadiska právnej úpravy (tento faktor by mal byť vo väčšine prípadov určujúci),

- správanie sa účastníka (strany) v konaní,
- postup súdu alebo iných orgánov, ktoré vo veci konali.

Vyššie uvedené tri základné kritéria sa, samozrejme, vyhodnocujú aj pri trestných veciach, a to kumulatívne. Nevyhnutné je, aby dôvodom na konštatáciu zbytočných prietahov nebol práve samotný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu. Pod tým, samozrejme, nemožno rozumieť, že zbytočné prietahy, ktoré vzniknú z iných dôvodov, možno tolerovať, avšak pokiaľ prietahy vzniknú práve v dôsledku nečinnosti alebo neefektívnej činnosti konajúceho orgánu, ide o obzvlášť neželaný jav.

Prietahy vzniknuté v trestnom konaní majú nepriaznivý vplyv predovšetkým na obvineného, ktorý je počas procesu vystavený určitému stavu právnej neistoty. (IV. ÚS 209/2011). Je preto bytostne nevyhnutné, aby bola koncepcia trestného procesu nastavená tak, že výkon spravodlivosti zo strany štátnych orgánov bude zákonný, rýchly a efektívny. V opačnom prípade sa príslušné štátne orgány v prípade porušenia práva dotknutého subjektu na prejednanie veci v primeranej lehote vystavujú riziku možného uloženia rôznych finančných sankcií či už zo strany ústavného súdnicstva, ale aj zo strany EŠĽP.

Bežnou praxou slovenských súdov sa stáva, že v prípade vzniku neprimeraných prietahov zo strany štátu, ktorý reprezentujú trestné justičné orgány, sa u obvineného aplikuje pri ukladaní trestu odňatia slobody (vylúčené však nie je ani pri iných trestoch) mimoriadne zníženie trestu pod dolnú zákonom stanovenú hranicu trestnej sadzby v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Práve zbytočné prietahy, ktoré vznikli na základe nedostatočnej činnosti konajúcich orgánov verejnej moci (OČTK alebo súdu) môžu byť práve takou okolnosťou, ktorá zakladá dôvod na zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Totiž v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona „okolnosťami prípadu“ treba rozumieť v súhrne všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru, závažnosti trestného činu a možnosti nápravy páchatel'a činu (3To/32/2003).

Dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obvineného k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach je takou okolnosťou prípadu, ktorá môže odôvodniť pri ukladaní trestu použitie mimoriadneho zmiernovacieho ustanovenia podľa § 40 ods. 1 Trestného zákona účinného do 1. januára 2006 (teraz § 39 ods. 1 Trestného zákona) a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom. (R 10/2011)

V konečnom dôsledku je preto potrebné, aby v prípade úvah o dôvodnosti využitia inštitútu upraveného v § 39 Trestného zákona boli zvažované všetky relevantné okolnosti prípadu komplexne. Osobitne je potrebné skúmať aj správanie sa (postoj) obvineného k trestnému stíhaniu, a to najmä v tej súvislosti, či práve obvinený úmyselne nezavíňuje predlžovanie konania rôznymi nedôvodnými námietkami, návrhmi, absenciami z úkonov, a pod. V prípade výslovných a opakovaných obštrukcií zo strany obvineného nie je potom možné automaticky aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona, pokiaľ žiadne prietahy zavinené štátnymi orgánmi spôsobené neboli. Jedným dychom je však potrebné dodať, že aj pokiaľ sa obvinený dopúšťa určitého obštrukčného konania, nemôže potom konajúci orgán rezignovať na plnenie svojich zákonných povinností, ale musí aj na takéto konanie obvineného reagovať zákonne a včas.

Taktiež je potrebné dôsledne vyhodnocovať, či ide o prietahy, ktoré boli skutočne zo strany orgánov verejnej moci spôsobené nedôvodne (zbytočne), alebo išlo o procesný postup skutočne dôvodný a v praxi obvyklý. Nemožno opomenúť ani skutočnú (reálnu) dĺžku zbytočných prietahov, a tieto zohľadniť vo vzťahu k celkovému časovému obdobiu, kedy sa vo veci konalo plynulo, teda bez prietahov.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd konštatuje, že v predmetnej veci mohol (resp. mal) špecializovaný trestný súd použiť aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona vzhľadom na neprimeranú dĺžku trestného konania, po starostlivom zohľadnení všetkých okolností prípadu. Konštatovania prvostupňového súdu, že znížil výmeru trestu odňatia slobody o 30% z hornej hranice je právnym

nepochopením daného inštitútu. Týmto konštatovaním sa neguje ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona. Pomer poľahčujúcich okolností prevažoval u troch obžalovaných s výnimkou obž. F. R. st., čím im vznikol zákonný nárok na zníženie hornej hranice o 1/3 u obžalovaných F. R. ml., JUDr. H. Y. a M. A.. Títo obžalovaní teda neboli žiadnym spôsobom kompenzovaný za neprímeranú dĺžku konania.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje neprímeranosť uloženého trestu u obžalovaných H. Y. a obž. M. A. v porovnaní s obž. F. R. ml. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obž. H. Y., ako aj obž. M. A., neboli v minulosti odsúdení za žiadny trestný čin, preto uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 8 rokov u obž. H. Y. a 7 rokov u obž. M. A. sú v hrubom nepomere s uloženým trestom u obž. F. R. ml. (trest odňatia slobody vo výmere 3 roky podmienene odložený s probačným dohľadom so skúšobnou dobou 5 rokov).

Pozornosti odvolacieho súdu neuniklo, že vo výroku o treste chýba pri obž. F. R. st. uvedenie § 38 ods. 4 Trestného zákona. Taktiež je potrebné poukázať na logický rozpor pri odôvodnení trestu pre daného obžalovaného kedy špecializovaný trestný súd uviedol: „Predchádzajúce odsúdenia vo vzťahu k osobe obžalovaného F. R. st. súd nehodnotil ako príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona s prihliadnutím na dobu, ktorá od odsúdení uplynula a tiež na to, že vo výkone trestu odňatia slobody nebol. Obdobne ako príťažujúcu okolnosť súd nehodnotil jeho postavenie organizátora podľa § 37 písm. k) Trestného zákona, vzhľadom na to, že súčasť kvalifikácie jeho konania tvorí záver súdu o tom, že sa skutku dopustil ako člen organizovanej skupiny, ktorý záver je v súlade s ustanovením § 38 ods. 1 Trestného zákona. Poľahčujúce okolnosti súd nezistil žiadne. Práve s prihliadnutím na už uvedené odsúdenia, ale aj postihy za priestupky nebolo možné obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť riadneho života podľa § 36 písm. j) Trestného zákona. Skutočnosť prevahy príťažujúcich okolností, pri nezistení okolností poľahčujúcich znamenala úpravu trestnej sadzby v prípade obžalovaného F. R. st. podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšením dolnej hranice o jednu tretinu, čo znamenalo, že mu súd mohol ukladať trest odňatia slobody na 8 rokov a 8 mesiacov až 12 rokov.“

Odvolací súd uvádza, že práve predchádzajúce odsúdenia boli dôvodom na vyslovenie, že bola zistená príťažujúca okolnosť. Skutočnosť, že od odsúdenia uplynula dlhá doba, nie je dôvod na nepriznanie príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, nakoľko v predchádzajúcich odsúdeniach, ktoré mohli byť vzaté do úvahy, išlo o majetkovú trestnú činnosť.

Pri obž. JUDr. H. Y. a úvahách o jeho treste dáva odvolací súd do pozornosti, že uzavretie zmiernu a následné zastavenie trestného stíhania má formu oslobodzujúceho rozsudku a nie odsudzujúceho, ako nesprávne uviedol špecializovaný trestný súd. Je preto potrebné túto skutočnosť obž. JUDr. H. Y. zohľadniť ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona spolu s už zistenou poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona.

Pri o trestoch u obžalovaných F. R. st., M. A., JUDr. H. Y., F. R. ml., bude úlohou špecializovaného trestného súdu prehodnotiť vyššie uvedené pripomienky odvolacieho súdu, pričom platí rovnako tak ako je hore uvedené pochybenie nepoužitia aplikácie ust. § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Najvyšší súd ako súd odvolací s poukazom na § 322 ods. 1 Trestného poriadku uzatvára, že keďže nie je úlohou odvolacieho súdu nahrádzať, resp. dopĺňať dokazovanie vykonané pred súdom prvého stupňa, ak je takýto procesný postup spojený s neprímeranými ťažkosťami (a napokon v posudzovanej veci by v konečnom dôsledku mohol viesť aj k iným skutkovým záverom), je nevyhnutné (aj vzhľadom na zachovanie princípu dvojinstančnosti konania), aby bol napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušený a vec vrátená špecializovanému trestnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Odvolací súd k takto formulovanému procesnému postupu pristúpil aj z toho dôvodu, že s poukazom na vyššie uvedené nedostatky v skutkových zisteniach existujú dôvodné pochybnosti o správnosti označených skutkových zistení, ktoré bude musieť špecializovaný trestný súd pri novom prejednaní veci odstrániť a to v zmysle skôr načrtnutých intencií.

Navyše najvyšší súd ako súd odvolací uvádza, že aj z dôvodu, že po preskúmaní odvolaní obžalovaných

a prokurátora v spojení s obsahom spisového materiálu je zřejmé, že vyššie formulované pochybenia nebolo možné teoreticky odstrániť ani na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom ani prípadným doplnením dokazovania a to s poukazom na rozsah potrebných úkonov nasledujúcich po zrušení odvolaniami napadnutého rozsudku špecializovaného trestného súdu a vrátení veci tomuto súdu prekračujúcim rámec § 322 ods. 3 Trestného poriadku. O to viac, ak riadiac sa obsahom § 322 ods. 1 Trestného poriadku platí zákonom upravená limitácia oprávnenia odvolacieho súdu vrátiť vec súdu prvého stupňa najmä v prípade, ak by bolo doplnenie dokazovania odvolacím súdom spojené s neprímeranými ťažkosťami, resp. by tieto dokonca viedli k odlišným skutkovým záverom, ak by sa jednalo o dôkazy zásadné a rozhodné a nie len o ozrejmienie akejkoľvek spornej otázky menšieho významu. Tak tomu bolo aj v trestnej veci všetkých obžalovaných predstavujúcej predmet odvolacieho prieskumu najvyšším súdom ako súdom odvolacím.

Na základe uvedeného najvyšší súd ako súd odvolací rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.